

ΣΤΗ

Διηρώσ. Βιβλιοθήκη
Κονιτσάς
KONITSAS

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΑΘΗΝΑ: ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1981 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΤΕΥΧΟΣ 18 - 19

Συντακτική Έπιτροπή: ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΓΚΟΥΤΟΣ δικηγόροι
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΚΚΑΣ γεν. ἀρχίατρος ἐ.ἄ. — ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ συν)ρχης ἐ.ἄ.
ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ ἐκπαιδευτικός.

Ταχ. Δ) γραφή: Λάμπρος Βλάχος - Αχαρνῶν 208 - Αθήνα Τ.Τ. 821 - τηλ. 8649.476

Τὸ ἐπιστημονικό μας δυναμικό στὴν ύπηρεσία τῆς ἐπαρχίας μας

Βρισκόμαστε στοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες καὶ τὰ χωριά μας, ὅπως κάθε χρόνο αὐτὴ τὴν ἐποχὴν θὰ ξαναζωντανέψουν μὲ τὸν ἐρχόμενο τῶν ταξιδεμένων τους. Τὰ πανηγύρια μας καὶ ἄλλες καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις, ποὺ θὰ δργανωθοῦν τούλαχιστο στὴν Κόνιτσα καὶ στὰ μεγαλύτερα χωριά, θὰ δώσουν μιὰ αἴγλη καὶ ἔναν τόνο ζωῆς. Οἱ ἀνθρώποι θὰ ἀνταμώσουν στὴν κοινὴ χαρὰ καὶ διασκέδαση, θὰ κουβεντιάσουν στὴν πλατεία καὶ στὸ καφενεῖο, θὰ ἀναμνησθοῦν «παλαιῶν ἡμερῶν», θὰ συζητήσουν γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ τόπου μας.

Κι ὑστερά;

Γι' αὐτὸ τὸ ὑστερά πρόκειται. Γιατὶ τὰ προβλήματα τῆς ἐπαρχίας μας, τὸ ξεπέρασμα τῆς καθυστέρησης καὶ τῆς ἐγκατάλειψης, δὲν είναι θέμα ἀπλῆς κουβέντας. Είναι τὸ πρώτιστο καὶ τὸ μέγα, ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ σύλους. Καὶ περισσότερο τοὺς ἐπιστήμονες τοῦ τόπου μας.

Ἡ ἐπαρχία μας ἔχει ἔνα σημαντικὸ ἐπιστημονικὸ δυναμικὸ σκορπισμένο στὶς Ἑλληνικὲς πολιτεῖες. Θάρθοῦν καὶ οἱ ἐπιστήμονές μας τὸ καλοκαίρι γιὰ λίγο - πολὺ στὰ χωριά μας. Άλλὰ είναι καιρὸς

νὰ μὴν ἔρθουν πιὰ ἀπλῶς νοσταλγοὶ τῆς γενέθλιας γῆς, προσκυνητὲς τῶν ἐρειπίων. Νὰ μὴν ἔρθουν αἰχμάλωτοι τῆς ιδέας ὅτι μοίρα τοῦ τόπου μας είναι ἡ ἐγκατάλειψη καὶ ὁ ἀφανισμός.

Τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν δείχνουν ὅτι κυνοφορεῖται μιὰ στροφή, ἐθνικῶς ἀναγκία, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς περιφέρειας. Καὶ προκειμένου γιὰ τὴν ἐπαρχία μας, σ' αὐτοὺς πέφτει μεγάλο μέρος εὐθύνης.

Νὰ μελετήσουν τοὺς τομεῖς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης σὲ κάθε χωριό καὶ σὲ πανεπαρχικὴ κλίμακα. Δενδροκομία, κτηνοτροφία καὶ βιομηχανοποίηση ἐπιτόπου τῶν

Ἡ Ἄγια Παρασκευὴ Παλαιοσελίου

‘Ο Κερασάρης

‘Ο πιὸ γλυκός, ὁ πιὸ φανταχτερὸς μήγας γῆταν ὁ Κερασάρης τῶν παιδικῶν μᾶς χρόνων. ‘Ο Ιούνης, ὅπως τὸν μάθαμε ἐπειτα στὸ Σχολεῖο. Γιατὶ ἐνῷ ἐμεῖς τοὺς ζέραμε ἀπὸ τὸ σπίτι τοὺς μῆνες, Κερασάρη, Θερτή (Θεριστή), ‘Αλωνάρη, ὁ Δάσκαλος μᾶς τοὺς ἔμαθε ‘Ιούνιο, ‘Ιούλιο, Αὔγουστο. ‘Α! ἔτσι λέγονται στὴν καθαρεύουσα, εἶπαμε. Άλλὰ γιὰ μᾶς ὁ Κερασάρης, ἔμεινε Κερασάρης.

Κι γῆταν ὁ πιὸ ἀγαπημένος μᾶς μῆγας, γιατὶ ἀπὸ τὸ περασμένο φθινόπωρο κι ὑπροσιόντων τους. Ἐπεξεργασία στὸν τόπο μᾶς τῆς ξυλείας τῶν δασῶν μᾶς. Λειτουργία ὑψηλοῦ ἐπιπέδου τῶν λουτρῶν Καθοσίλων καὶ ‘Αμαράντου καὶ ἐξασφάλιση τῆς ἀναγκαίας ὑποδομῆς, δρόμων, ξενοδοχείων κλπ. γιὰ τὴν προσέλευση λουσιμένων. Δρόμοι, τουρισμός, ἐργοστάσια, ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα, ἐνδεχόμενος όρυκτος πλούτος κλπ., κλπ.

Οἱ γεωπόνοι μᾶς, οἱ μηχανικοί μᾶς, οἱ οἰκονομολόγοι μᾶς, ὄλοι οἱ ‘Επιστήμονες τοῦ τόπου αὐτοῦ, ὄλων τῶν εἰδικοτήτων, ὃς ἀρχίσουν ἀπὸ τώρα μὲ τὴν συγκέντρωση καὶ τὴν ἐπεξεργασία τῶν ἀναγκαίων στοιχείων, γιὰ νὰ προσκομίσει ὁ καθένας τους τὴν δικὴ του συμβολὴ σὲ ἐναπέκριτο συνέδριο ἀναπτύξεως τῆς ‘Επαρχίας Κένιτσας, που πρέπει σύντομα νὰ ὄργανωθεῖ.

‘Απὸ τὸ συνέδριο αὐτὸ πρέπει νὰ ἐκπονηθεῖ ἐνα μελετημένο, ἐπιστημονικό, ρεαλιστικὸ καὶ πειστικὸ σχέδιο οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης τῆς ‘Επαρχίας μᾶς, που θὰ ἀποτελέσει τὸν καταστατικὸ μᾶς χάρτη καὶ που θὰ καθορίζει τὴν κατεύθυνση καὶ τὴν γραμμὴ τῶν προσπαθειῶν μᾶς καὶ τῶν διεκδικήσεών μᾶς.

Τὸ ἔργο αὐτό, που είναι ἐξ ὀλοκλήρου ἔργο δικῆς μᾶς εὐθύνης, δὲν ὑποχινεῖται ἀπὸ στενὸ τοπικιστικὸ πνεῦμα. ‘Εντάσσεται μέσα στὴ γενικώτερη ἀνάπτυξη τῆς χώρας μᾶς, ἀφοῦ ἡ πρόοδος τῆς κάθε ‘Ελληνικῆς γωνιᾶς ἀποτελεῖ ἀναγκαῖο ὄρο γιὰ τὴν προκοπὴ τῆς ‘Ελλάδας.

στερα ἀπὸ τὴν μακριὰ ἔερατλα τοῦ χειμῶνα, πρῶτος αὐτὸς μᾶς ἔδινε φροῦτα. Καὶ τί φροῦτα! Τὰ γλυκά, τὰ γόστιμα καὶ προπαντὸς τὰ χορταστικὰ κεράσια.

Τί νὰ τὸν κάνεις τὸ Μάη μὲ τὰ λουλούδια του! ‘Ομορφος, ἀλλὰ φτωχός. Κι ὅπως «γηστικὸ ἀρκούδι δὲ χορεύει», ἔτσι κι ἐμᾶς δὲν μᾶς συγκινοῦσαν οἱ ὄμορφιές του, ἀφοῦ κανένα φροῦτο δὲν μᾶς ἔφεργε νὰ φάμε.

Ἐνῷ ὁ Κερασάρης καθὼς μᾶς φάνταζε νᾶρχεται ὄμορφος, ροδαλός, γελαστός, στεφαγμένος μὲ κλώγους κερασιᾶς, που ἀνάμεσά τους κρέμονται τὰ κόκκινα, τὰ λαχταριστὰ κεράσια, γῆταν γιὰ μᾶς μῆγας πανηγυριοῦ. Κι ἀνεβαίναμε στοὺς πιὸ ψηλοὺς κλώγους γιὰ νὰ φτάσουμε τὰ κεράσια, μὴ λογαριάζοντας οὔτε τὸν Τσιαλιαμάνη, τὸν ἀγροφύλακα, που γῆταν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος κι ἀλίμονό μᾶς ἀν μᾶς ἔπιανε σὲ ξένες κερασιές, οὔτε τὶς φωνὲς καὶ τὶς κατάρες τῆς γυναικας που ἀκούγονταν σ’ ὅλο τὸ χωριό, σὰν ἔβλεπε λεγλατημένη τὴν κερασιά της. Εκεὶ που πήγαινε νὰ γειμίσει τὸ καλάθι της, νὰ βγάλει στὴν ἀγορά τῆς Κόνιτσας τὰ κεράσια, που μὲ αὐτὰ θὰ ἀγόραζε τὸ ἀλάτι, τὸ πιπέρι, τὰ ράμψατα, ἔβλεπε τὴν κερασιά της γυμνὴ καὶ τὴν ἔπιανε ἀπελπισία. Δικαιολογημένες οἱ φωνές της, ἀλλὰ ἀς γῆταν κι εὐχαριστημένη ἀν λυγίζοντας τοὺς κλώγους νὰ φτάσουμε τὰ κεράσια, δὲν εἶχαμε σπάσει καὶ ιερίκους.

Δὲν γῆταν τὸ ἴδιο μὲ τὶς μοῦρες. Γιατὶ ὁ Κερασάρης μᾶς ἔφερνε καὶ τὶς ἀσπρες, τὶς χοντρές, τὶς ζουμερές μοῦρες.

Αὐτὲς τὶς τρώγαμε ἐλεύθερα, χωρὶς φόδο ἀπὸ ἴδιοχτήτη καὶ δραγάτη. Γιατὶ καθὼς οἱ μοῦρες δὲν πουλιόταν, δὲν ἔδγαναν στὴν ἀγορά, δὲν εἶχαν, θὰ λέγαμε σήμερα, ἀγοραστικὴ ἀξία, γῆταν ἐλεύθερες στὸν καθένα. Κι εἶχε πολλὲς μουριές τὸ χωριό μᾶς. ‘Ιδιοχτησία γῆταν μόνο τὸ δέντρο τῆς μουριᾶς. ‘Ο καρπός του γῆταν ἀντικείμενο κοινοχτημοσύνης καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴ «δ καθένας ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες του», που τὴν ἔφαρμόζαμε χωρὶς νὰ τὴν

Όμολογίες, πωλητήρια και συμφωτητικά πρὸ ἑκατονταετίας

ΕΝΑ ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟ
ΠΩΛΗΤΗΡΙΟ — ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ

— . — Σφραγίδα τουρκική

δύποφαινόμενος σήμερον ἐπούλισα εἰς τὸν
Κύριον Δημήτριον Γκόντζο τὴν γουμάρα
μου μὲ τὸ πουλάρι διὰ γρόσια ἑκατὸν ὅγδο-
ήντα τέσσερα τὰ δποῖα καὶ ἔλαβα εἰς χει-
ρας καὶ ἀπὸ σήμερον θέλη εἶναι ἡ γουμά-
ρα μαζὶ μὲ τὸ πουλάρι ἴδια του.

Προσέτι πάλιν εὐχαρίστως ἐσυμφωνή-
σαιμεν μὲ τὸν κύριον Δημήτριον Γκότζον
νὰ κρατήσω τὴν γουμάρα μισιακὴν διμοῦ
μὲ τὸ πουλάρι της καὶ ὅτι διάφορον δώσι
ἀφοῦ διγάλωμεν τὰ γρόσια καὶ ὅτι μᾶς μεί-
νη θέλωμεν τὰ μιράση ἐξ ἡμισίας. ἔτι ὑ-
πόσχομε νὰ διατηρίσω τὴν γουμάρα καλὰ
μὲ ὅλην τὴν ἐπιμέλεια καὶ ἀν τὸ ἐναντίον
καὶ πάθη τίποτε ἡ γουμάρα ἡ καὶ τὸ που-
λάρι τὴν ζημιὰ αὐτὴ θέλομε τὴν μιράση
εἰς τὴν μέση καὶ ἐσυμφωνήσαιμε αὐτὰ ἐ-
μεῖς διὰ δύο χρόνους ἀπὸ σήμερον καὶ ὑ-
ποφενομεν τῇ α μαρτίου Κόνιτσα 1871.

πέτρο στέφου ἀπὸ μάζιου ὑπόσχομαι τὰ
ἄνωθεν μὴν ἡξέβρουντας γράμματα μὲ λό-
γον του τὸν ὑπόγραψα ἐγὸ Δημήτρη Π.

ἔχουμε διαβάσει σὲ φιλοσοφικὰ βιβλία,
χορταίναμε μοῦρες χωρὶς περιορισμό.

"Ἄσε καὶ τὰ βατόμουρα. "Άλλος θησαυ-
ρὸς αὐτός, δῶρο ἀπὸ τὶς κυκνοφυτρωμένες
βατομουριές στὶς ρεματιές του χωριοῦ μαζὶ,
ποὺ λαιποκοποῦσαν μαῦρα καὶ γυαλιστερὰ
μέσα ἀπὸ τὶς φυλλωσιές καὶ τ' ἀγκάθια
τους.

Στὰ βατόμουρα εἴχαμε λαίμαργους ἀντα-
γωνιστὲς καὶ τὰ σπουργίτια καὶ τὰ κοτσύ-
τια.

"Άλλὰ δ Κερασάρης ἦταν πλούσιος καὶ
σὲ κεράσια καὶ σὲ μοῦρα καὶ βατόμουρα.
γιὰ νὰ χοράσει καὶ τὰ πετεινὰ του ούρα-
νου καὶ τὸ πεινασμένο τσούριο του παιδό-
κοσιου.

Α. Β.

πατέρα ὅστις καὶ μαρτυρῶ.

γιανάκης κότα πατέρα μαρτυρῶ

Σπυρίδων Χ. πατέρα μαρτυρῶ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1871

Γρόσια 110 (Σφραγίδα Τουρκική) ἦτη
Γρόσια ἑκατὸν δέκα χρεοστοῦμε ἡμῆς ἡ
ὑποφενόμηνη τοῦ Παναγιώτη Στ. Ρούδαλη
τὰ δποῖα πηγάζουν ἀπὸ ἐν διμόλογον πα-
λιὸν τὸ δποῖον ἔχη εἰς χήρας του ἀπὸ
τρία κολονάτα κε γρ. ἥκοση πάντα ἀπὸ
φονήσματά μας κε ὑποσχόμεθα γὰ τοῦ τὰ
μετρήσομε μὲ τὸν τόκον τους ἀπὸ σίμερου
πρὸς 15 τὰ ἑκατὸ τὸν κάθε χρόνον κε
ἥμαστε καὶ μάλαγε⁽¹⁾ κεφηλῆδες μία περὶ¹
τὴν ἄληγ κε ὑποσχόμεθα γὰ τὰ μετρήσομε
ἡ διὸ εἰς τὸν ἴδιον ἵτε ἡς διαταγὴν του
διὸ δίγομεν τὸ παρόν μας κε ὑποφενόμεθα.

Κόνιτσα τῇ 27 Φεβρουαρίου 1871

Γιάνινα μήτζιου ἀπὸ χορίου ζέλιστα ὑ-
πόσχετε ως ἀνοθεν μὲ λόγον τῆς την ὑπό-
γραψα ἐγὼ δ Κώστας Μιχαήλ ὅστις καὶ
μαρτυρῶ.

Νάσινα Μάντζιου ἀπὸ ζέλιστα ὑπόσχο-
με τὰ ἀνωθεν (γιώργης;) κ. πατέρα μὲ
λόγον της ως ἀγράμματος τὴν ὑπόγραψα
ὅστις καὶ μαρτυρῶ.

Τασιουλας τόλη γκότζου μαρτυρῶ.

"Ἐνα ιδιόρρυθμο πωλητήριο - συμφωτη-
τικό.

(1) Ἀλληλέγγυοι.

Γιὰ τοὺς συμπατριῶτες

ΛΕΩΝΙΔΑ ΝΤΑΦΛΗ

Πολιτικὸ Υπουργανικό

καὶ

ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΝΤΑΦΛΗ

"Εμπορο Βιβλίων

· Απευθυνθεῖτε:

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — Σιατίστης 1

Τηλ. 261.488

Η άνάπτυξη τοῦ χωριοῦ

Τοῦ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ
Συνταξιούχου Γραμματέως Κοινοτήτων

Η ΕΛΛΑΣ κατάσπαρτη ἀπὸ δάφνες, στεφάνια καὶ τρόπαια, στέκεται στὶς ἐπάλξεις τοῦ ἱστορικοῦ τῆς προορισμοῦ.

Μὲ τὶς θυσίες τῶν παιδιῶν τῆς, προβάλλεται ἀκατάλυτη δημιουργία, ἀφθάστου μεγαλείου. Ἐνῷ ὅμως κερδίζει τὶς πολεμικὲς μάχες, χάνει τὶς εἰρηνικές.

Εἶγαι ἀναντίρρητο πώς σὲ τούτη τὴν χώρα, ὑστεροῦμε σὲ στοργικὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου καὶ θὰ ἀποτελέσει ἐγκληματικὴ παραφροσύνη ἡ κυνικὴ ἀδιαφορία πρὸς ἐκεῖνο ποὺ ἐνῷ μᾶς δίνει τὴν ζωὴν τὸ ἀφήνουμε νὰ πεθάνει. Τὴν ὑπαίθρο. Τὸ Ἑλληνικὸ χωριό. Ὁ κίνδυνος ποὺ μᾶς ἀπειλεῖ μὲ τὴν ἔρημωση τοῦ χωριοῦ, εἶναι πέρα ἀπὸ κάθε περιγραφή. Τὰ ὅμορφα Ἑλληνικὰ χωριά μας!

Ἐδῶ στὴν ὑπαίθρο, ὅλα μιλοῦν, ὅλα εὐωδιάζουν. Ἀλλὰ ἡ Ἑλληνικὴ ὑπαίθρος, δὲν ἔχει μόνον φυσικὲς διμορφιές. Τὰ χωριά μας εἶναι οἱ θεματοφύλακες τῶν πιὸ ώραίων παραδόσεων. Τὸ χωριό εἶναι δὲ τροφοδότης τοῦ λαοῦ μας. Τὸ χωριό ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἀκένωτη πηγὴ τῶν φυλετικῶν δυνάμεων καὶ τῆς Ἑθνικῆς ζωτικότητος. "Ο, τι ἐκλεκτὸ καὶ μεγάλο ἔχει σήμερα ἡ φυλή μας, στὴν ὑπαίθρο τὸ δψείλει. Ἀπὸ κεῖ πηγάζει ἡ ἀστείρευτη πηγὴ ποὺ πλουτίζει μὲ τὸ θαυμάσιο ὑλικό της, ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Ἑλληνικῆς δραστηριότητος. Τὴ γεωργία, τὸ ἐμπόριο - τὴ βιομηχανία, τὶς τέχνες, τὶς ἐπιστήμες, τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν γεσία. Καὶ μόνο αὐτὰ δὲν δίνει τὸ χωριό, θὰ ἔπρεπε στὸν ἀξιολογικὸ πίνακα τοῦ Ἑθνους, νὰ πέρνει πρώτη πάντα θέση. Μὰ δίνει καὶ ἄλλα ἀκόμη πιὸ πολλά. Δίνει τὸ αἷμα του στὸ βωμὸ τῶν Ἑθνικῶν μας ἀγώνων.

Ἀπὸ τὸν Ἑθνικὸ κορμὸ τοῦ κόσμου τῆς ἀγροτιᾶς καὶ τοῦ βουνοῦ ἔειπήδησαν ἀγέκαθεν τὰ ἀειθαλῆ βλαστάρια ποὺ προστάτευσαν τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑθνικοῦ μας ἐδάφους. Ἀρματωλοὶ καὶ κλέφτες, Σουλιώτες, ἀποτελοῦσαν πάντοτε τοὺς προπομποὺς στὶς ὥραιες ἔξορμήσεις τοῦ Γένους. Ὁ κό-

σμὸς αὐτὸς ζώντας στὸ ἀπαράμιλλο φυσικὸ περιβάλλον τῶν βουνῶν μας, ἀνέπτυξε τὶς μεγάλες ἀρετές. Τὴν ἀγνότητα, τὴν εὔθυτητα, τὴν εἰλικρίνεια, τὴν ἐντιμότητα, τὴν Ἑλληνικὴ λεθεντιὰ ποὺ ἀποπνέουν πραγματικὸ ἄρωμα.

Σ' ὅλα τὰ ἀνωτέρω καὶ ἐπειδὴ στὰ χωριὰ ὑπάρχει ἡ μεγαλύτερη φτωχολογιά, ἀς παρασχεθεὶ ἡ δέουσα ἐνίσχυση ἐκ μέρους τοῦ Κράτους. Η ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξη τοῦ χωριοῦ ἐνέχει κεφαλαιώδη Ἑθνικὴ σημασία. "Ας ἴδρυθοῦν βιομηχανίες εἰς τὶς Ἐπαρχίες. "Ας χορηγηθοῦν στεγαστικὰ κλπ. δάνεια μακρᾶς πνοῆς. "Ας παρασχεθεὶ πλήρης ιατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη. "Ας βελτιωθοῦν οἱ δρόμοι μας ποὺ εἶναι σὲ κακὰ χάλια. "Ας ἐξέλθουν οἱ Γεωπόνοι ἐκ τῶν Γραφείων στὰ χωράφια γὰρ καθοδηγήσουν τὸν ἀγρότη εἰς τὶς νέες μεθόδους καλλιεργείας. Ἐκ παραλλήλου καὶ ἡ Ἐκκλησία.

Τι δὲ θὰ μποροῦσε ἀλήθεια γὰρ προσφέρει ἡ στοργὴ τῆς Ἐκκλησίας; Η ἀφάνταστη ἐκπολιτιστικὴ της δύναμη θὰ μποροῦσε θαύματα γὰρ κάνει. Ναί, ἡ χριστιανικὴ κοσμοθεωρία ἡ δποία ως νομίζω εἶγαι ἐκεῖνο ποὺ δίνει στὴν Ἑλλάδα μας προνομιούχο θέση στὸν παγκόσμιο πολιτισμό. Εἶναι ἀλήθεια πώς σὲ τοῦτο τὸν τόπο δὲν ὑπῆρξε ποτὲ καμμιὰ φιλαγροτικὴ προσπάθεια. Οὐδέποτε ἐκάναμε κάτι τὸ συστηματικὸ καὶ ἐπίμονο πρὸς τὴν κατεύθυνση τοῦ ἀγροτη. Ποτὲ δὲν ὑπῆρξε μιὰ διόφωνη ἔξορμη πρὸς τὰ ἔκει. Τὸ Κράτος πρῶτο θὰ πρέπει γὰρ καταλάβει πώς εἶναι ὑπόχρεο γὰρ τεθεὶ στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἀγροτη. Εἶναι ἀπαραίτητη ἀλλωστε γιὰ τὴν ἴδια τὴν ὑπαρξη τοῦ Κράτους, ἡ μέριμνα γιὰ τὸν ἀγρότη. Ἐμπρὸς λοιπόν. Μὲ ἀνυπόκριτη ἀγάπη πρὸς τὸ χωριό, χωρὶς χρονοτριβές, γὰρ δοῦμε τὸν κίνδυνο τῆς φυλῆς καὶ γοργὰ δραστήρια καὶ ἀποτελεσματικά, Κράτος, Ἐκκλησία, ποικιλώνυμοι δργανισμοὶ καὶ ἴδιωτικὴ πρωτοβουλία σὲ μιὰ ἀρμονικὴ συνεργασία καὶ συντονισμένη προσπάθεια, γὰρ ἀντιδράσουμε ὅλοι μαζί. Εἴμαστε καὶ ί-

ΟΙ "ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ ΚΛΕΙΔΩΝΙΑΣ ΚΟΝΙΤΟΣ

Πρεσβ. ΔΙΟΝ. ΤΑΤΣΗ

Ο ΔΟΣΙΠΟΡΙΚΟ

Τὰ ρημοκλήσια τ' ἀγαπῶ πολύ, γιατὶ σ' αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου εἰρηνεύει καὶ δέχεται παρηγοριά. Καὶ εἶναι τὰ βουνά μας καταστολισμένα ἀπ' αὐτά. Τὰ ἔχπισε ἡ εὔσέ-θεια τῶν παλιῶν χριστιανῶν, ποὺ ἤτανε φτωχοὶ καὶ πικραμένοι, μὲ πάμπολλες στερήσεις, ἀγράμματοι καὶ ντροπαλοί. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι «δὲν γνωρίζανε γράμματα, μὰ μέσα τους εἶχανε τὴν κρυφὴν σοφίαν τῆς θρησκείας» καὶ χτίζαε ἐκκλησίες καὶ μοναστήρια. Κόσμος τυραγνισμένος, ύπομονετικός, δρθόδοξος. Αὐτὰ τὰ ρημοκλήσια ὁ Φώτης Κόντογλου τὰ δνομάζει «ἄγιασμένα σπιτάκια τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας καὶ τῶν ἀγίων» καὶ ἔλεγε πώς ἡ-μερεύουν τὴν πλάση.

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Γιὰ ἔνα τέτοιο ρημοκλήσιο ξεκινήσαμε στὶς 22 Μαΐου 1975. Θελήσαμε ν' ἀπαρνηθοῦμε λίγο τὸν κόσμο καὶ τὸν πολυάσχολο ζίο μας καὶ νὰ ἀνεβοῦμε στοὺς Ἅγιους Ἄναργυρους τῆς Κλειδωνιᾶς Κονίτοσ. Συνοδοιπόροι μου ὁ φίλος Ἰ. Π. καὶ ὁ δεκάχρονος τότε γιός του Γεώργιος. Ἀνταμώσαμε στὸ πέτρινο γεφύρι τοῦ ποταμοῦ Βοϊδομάτη. Τὸ μονόπάτι ποὺ δδηγεῖ στὸ ρημοκλήσι εἶναι στὴν ἄκρη τοῦ ἥσυχου ποταμοῦ. Σ' ἔνα σημεῖο μόνο ἀπομακρύνεται γιὰ λίγο ἀπὸ τὴν ὅχθη ἐπειδὴ ὑπάρχουνε βράχοι ἀπόκρημνοι καὶ ἄβατοι. «Ολη σχεδὸν ἡ διαδρομὴ γίνεται ὑπὸ σκιά. Τὰ ἀγέραστα πλατάνια μᾶς συνοδεύουν σ' ὅλο τὸ μῆκος. Εἶναι ἔνα ὅμορφο καὶ περίεργο θέαμα τοῦτα τὰ δέντρα. Καὶ δὲν εἶναι μόνο πλατάνια. Ὕπάρχουν ἴτιές, σκλήθρες καὶ ἄλλα πολλά.

κανοὶ καὶ πολλοί. Εἴμαστε ὅλοι οἱ "Ελληνες. Κοινὸς εἶναι τὸ χρέος. Κοινὴ ἡ εὐθύνη, πρωτοῦ προλάβει ἡ πορφύρα τῆς δύσεως καὶ τὸ τυλίξει.

Γοργοπόταμος, Μάϊος 1981
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Λ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Τὰ πλατάνια ὅμως ἔχουν σχήματα παράξενα καὶ μὲ εύκολία ἡ φαντασία τοῦ μικροῦ μας συνοδοιπόρου τὰ παρομοιάζει μὲ διάφορα ζῶα καὶ μυθικὰ πρόσωπα. Τὰ περισσότερα ξεφυτρώνουν μέσα ἀπ' τὸ νερὸ καὶ ἀπλώνουν τὰ κλωνάρια τους, θαρρεῖς στοργικά, πάνω στὸν ύγρὸ εὔεργέτη τους. Γιὰ τὸν ποταμὸ ὁ φίλος Ἰ.Π. σημείωσε: «Βαδίζεις ὅλη τὴν ὥρα στὴν ἄκρη ἐνὸς ἥσυχου Βοϊδομάτη, ἐνὸς ποταμοῦ, ὁ ὃποῖος ἀφοῦ πέρασε τὰ πρῶτα του ὄρμητικὰ νεανικὰ χρόνια, τρέχει τώρα ἥσυχα, συνετά, φρόνιμα. Νιώθει πώς λίγη ἀκόμη εἶναι ἡ ξεχωριστὴ ζωὴ του καὶ γι' αὐτὸ ἀπ' ἐδῶ προετοιμάζεται. Λίγο παρακάτω σὰ συναντηθεῖ μὲ τ' ἄλλα του ἀδέρφια, τὸν Ἀῶ, τὸν Σαραντάπορο καὶ πιὸ κάτω, γιὰ νὰ χαθεῖ ἐπειτα ἀπὸ λίγο στὸν ώκεανό, ἐκεῖ ποὺ ὅλα γίνονται ἔνα!». Τὰ νερὰ κυλοῦν ἥσυχα καὶ ἀθόρυβα.

ΤΑ ΑΣΚΗΤΑΡΙΑ

«Οπως ἀνεβαίνουμε, ἀριστερά μας, βλέπουμε ἀπορρῶγες καὶ σπηλαιώδεις βράχους, τοὺς ὃποίους ἡ παράδοση δνομάζει «ἀσκηταριά» παλιῶν θεοφοβούμενων μοναχῶν. Καθὼς τ' ἀγναντεύουμε ὁ νοῦς πετάει ἐκεῖ, μέσα στὰ ἀνήλια σπήλαια καὶ ἡ εὐλαβὴς φαντασία μας δημιουργεῖ ἀποστεωμένους καὶ κέρινους ἀσκητὲς μὲ σθησμένα μάτια, βαθουλωμένες παρείες, μὲ ἀκουμπισμένο τὸν πώγωνα στὸ στήθος, μὲ τὸ ἀκοίμητο καντήλι, τὸ καιόμενο θυμίαμα καὶ τὸ κομποσχοίνι στὸ χέρι νὰ λένε τὴν μονολόγιστη εὐχὴ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με».

Ἐκεῖ ποὺ σήμερα μόνο ἀετοὶ φωλιάζουν, ἄλλοτε διαβιοῦσε ἡ εὔσέθεια. Ἐμεῖς οἱ τωρινοὶ χριστιανοί, δσοι προσπαθοῦμε νὰ εύθυγραμμισθοῦμε μὲ τὶς ἐντολὲς τοῦ Εὐαγγελίου, δὲν ἔχουμε τὴ δύναμη νὰ σκαρφαλώσουμε σὲ τέτοια ἀσκηταριά, γιατὶ πλανιόμαστε ἀπὸ τὴ λαθεμένη ἰδέα πώς μέσα στὴν ἄκρα καλοπέρασῃ καὶ τὴν ξέγνοιαστη ζωὴ μποροῦμε νὰ καθαρίσουμε τὸν ἔαυτό μας. "Ετσι φτάσαμε στὸ κα-

τάντημα νὰ μὴ γνωρίζουμε ποῦ ἔχουμε ἐκκλησίες, πόσες εἶναι καὶ σὲ ποιά κατάσταση θρίσκονται! Τὰ δχυρὰ τῆς εὐλαβείας πέφτουν μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου! Δὲν ἔχουμε ἐκτιμήσει τὴν πνευματική τους ἀξία. Πρέπει νὰ μάθουμε δτὶ στὶς μέρες μας δὲν χτίζονται ἐκκλησίες τοῦ παλιοῦ καιροῦ. Τότε δὲ δούλευε τὸ συμφέρον, ἀλλὰ ἡ προσφορὰ τῆς πίστης! Οἱ μαστόροι ἥτανε θεοφοβούμενοι καὶ εἶχανε μεράκι. Σήμερα μέσα σὲ λίγο καιρὸ μπορεῖ νὰ χτιστεῖ ἔνας ναὸς πολὺ μεγάλος σὲ χωρητικότητα πιστῶν, ἀλλὰ πολὺ πτωχὸς σὲ κατάνυξη. "Οπως χτίζουμε μιὰ πολυκατοικία χτίζουμε καὶ ἔνα ναό. Λείπει τὸ μεράκι τῆς εὔσέρειας, τὸ ὅποιο ἔχτιζε καὶ ἀγιογραφοῦσε τοὺς παλιοὺς ναοὺς καὶ τὰ ρημοκλήσια γιὰ νὰ θρίσκει ἡ ψυχὴ καταφύγιο, νὰ κατανύσσεται καὶ νὰ μετανοεῖ. Καθόταν τότε δ ἀσκητὴς ἢ δ εὐλαβὴς μάστορας καὶ κοίλαινε τὸ θράχο καὶ τὸν ἔφτιανε Ἀγία Τράπεζα, Προσκομιδὴ, ἢ πολλὲς φορὲς καὶ ὀλόκληρη ἐκκλησιά! Κατακόμβες στὸ θράχο! Ἐκεῖ ζωγράφιζε Χριστούς, Παναγίες, Ἀγγέλους καὶ Ἀγίους. Ιερὸ μεράκι!

"Ομως ξέφυγα λίγο ἀπὸ τὸ θέμα μου. Μὲ παρέσυρε δ πόνος τῆς ψυχῆς μου.

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΤΥΠΩΘΗΚΕ

ό τοπογραφικὸς χάρτης
τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης

ΧΑΡΑΛ. Ν. ΡΕΜΠΕΛΗ

Πωλεῖται δρχ. 300

Ζητεῖστε τὸν

1) ΚΟΝΙΤΣΑ: Γεώργιον Παπαχρηστίδην

2) ΑΘΗΝΑ: Νικ. Χ. Ρεμπέλην
Πορταριᾶς 19 - 21 — Τ.Τ. 606

Τηλ. 6914.805

3) Απὸ τὸ Περιοδικό μας

Περιμένουμε τὶς συνδρομές σας, τὶς ἐνισχύσεις σας, τὶς συνεργασίες σας.

ΠΗΡΑΜΕ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΖΕΡΒΑΣ	Αθήνα	δρχ.	500
ΘΩΜΑΣ ΖΩΗΣ	Αθήνα	»	500
ΠΕΤΡΟΣ ΗΑΝΤΟΣ	Αθήνα	»	1.000
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΝΟΥΤΣΗΣ	Αθήνα	»	1.000
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΝΤΑΦΛΗΣ	Θεσ)νη	»	1.000
ΠΑΝΑΓ. ΡΕΝΤΖΟΣ	Κόνιτσα	»	500
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΙΤΣΙΟΣ	Ιωάννινα	»	500
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΙΤΣΙΟΣ	Πηγή	»	500
ΝΙΚΟΣ ΠΟΡΦΙΡΙΑΔΗΣ	Βίγλα "Αρτας	»	500
ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΙΣΤ. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ	Θεσ)νη	»	500
ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΛΙΑΚΑΣ	Αθήνα	»	600
ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΟΥΝΑΣ	Ιωάννινα	»	1.000
ΛΙΝΑ ΔΟΓΟΡΙΤΗ	Ιωάννινα	»	1.000
ΘΩΜΑΣ ΓΚΑΣΙΟΣ	Ιωάννινα	»	500
ΕΓΡΙΠΙΔΗΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	Αθήνα	»	1.000
ΚΟΛΑ ΔΟΒΑ	Αθήνα	»	500
ΗΑΝΤΕΛ. ΚΑΛΛΙΝΤΕΡΗΣ	Ιωάννινα	»	1.000
ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΡΑΓΚΟΣ	Αθήνα	»	600
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΕΤΣΙΟΣ	Αιγάλεω	»	500
ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΣΚΑΛΙΣΤΗΣ	Αθήνα	»	500
ΠΑΥΛΟΣ ΤΑΤΤΗΣ	Πληράκι	»	600
ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ	Τρυπιά Αιγίου	»	500
ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΟΓΓΙΟΣ	Αθήνα	»	500
ΕΓΡΙΠΙΔΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ	Αθήνα	»	500
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΩΓΟΣ	Γρεβενά	»	500
ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΛΑΣ	Αθήνα	»	500
ΘΑΝ. ΠΟΡΦΙΡΙΑΔΗΣ	Τέμενη Αιγίου	»	500
ΒΑΣ. ΧΡΗΣΤΟΥ	Ιατρός, Αθήνα	»	1.000
ΑΘΑΝ. ΝΑΤΣΗΣ	Καλογρέζα	»	1.000
ΣΩΤΗΡ. ΡΟΥΒΑΛΗΣ	Αθήνα	»	500

Δρ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΡΤΣΑΛΗΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ

ΙΑΤΡΕΙΟΝ:
Β. Γεωργίου Β' 64 - Ν. Ιωνία
Τηλ. 2773.018

Παρακαλοῦμε τοὺς συνδρομητές μας που ἀλλάζουν ιατοικία νὰ μᾶς γνωρίζουν τὴν νέα τους δειύθυνση.

Ἐπίσης παρακαλοῦμε νὰ μᾶς εἰδοποιήσουν ὅστις δὲν παίρνουν τακτικὰ τὸ περιοδικό.

Μνήμη εύεργετῶν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΔΩΒΑΣ
1898 - 1973

Γυιὸς του Θωμᾶ Η. Δόβα απὸ τὴν Κόνιτσα καὶ τῆς Εὐθυμίας, τὸ γένος Β. Μπαμίχα, ἀπὸ τὸ Δέλβινο.

Ο Κων. Δόβας γεννήθηκε στὸ Δέλβινο, ὅπου ἔτυχε νὰ δρίσκεται ἡ οἰκογένεια, στὶς 20) 12) 1898.

Τὰ παιδικά του χρόνια τὰ πέρασε στὰ Γιάννινα, ὅπου ὁ πατέρας του ἐργαζόταν στὴ Γαλλικὴ Ἐταιρεία REGIE ποὺ εἶχε τὸ μονοπώλιο του καπνοῦ του Τουρκικοῦ Κράτους.

Τελείωσε τὸ Γυμνάσιο στὴν Κέρκυρα, πολὺ γεαρός, πρᾶγμα ποὺ παρ' ὅλιγο νὰ τοῦ στοιχίσει τὴν μὴ εἰσαγωγὴ του στὴ Σχολὴ Εὐελπίδων δὲν καὶ εἶχε ἔρθει πρῶτος στὴ σειρὰ ἐπιτυχίας κατὰ τὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις. "Εξυπνος καὶ μελετηρὸς διακρίνεται καὶ μέσα στὴ Σχολὴ. Δύο τάξεις τὶς πέρασε μαζὶ καὶ ἔτσι τὸ 1918, μόλις 20 χρονῶν, δονομάζεται ἀγθυπολοχαγὸς καὶ στέλλεται στὸ Μακεδονικὸ Μέτωπο τοῦ Α' Εὐρωπαϊκοῦ Πολέμου. Ἐκεῖ ἀρρώστησε βαριὰ καὶ παρ' ὅλιγο νὰ πεθάνει.

Τὸ 1930 παντρεύτηκε τὴν Μαργαρίτα Λευκιάδου, καθηγήτρια τοῦ βιολιοῦ στὸ Εθνικὸ Ωδεῖο.

Τὸ 1934 ἔγινε ταγματάρχης καὶ ἔνα χρόνο μετὰ φοιτᾷ στὴ Σχολὴ Πολέμου τῶν Παρισίων. Παρ' ὅλο ποὺ ὅταν ἀποφοιτοῦν οἱ ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τὴν ἀγώτερη αὐτὴ Σχολὴ, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνηση ἀπογέμει τὸ βραβεῖο σὲ Γάλλο ἀξιωματικό, τὴ χρονιὰ ἐκείνη τῆς ἀποφοίτησης τοῦ Κων. Δόβα, δόθηκε τὸ βραβεῖο σ' ἐκεῖνον, γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ του ἐπίδοση. Ο Γαλλικὸς τύπος του ἀφιέρωσε ἐγκωμιαστικὰ σχόλια.

Στὶς παραμονὲς τοῦ Β' Παγκόσμιου Πολέμου καὶ μὲ τὸ βαθμὸ του ἀντισυνταγματάρχη, στέλλεται σὲ μυστικὴ ἀποστολὴ στὴν Ἀγκυρα νὰ συναντήσει τὸ στρατηγὸ Βευγκάν καὶ ταυτόχρονα νὰ σφυγμομετρήσει τὶς διαθέσεις τῶν Τούρκων, ἀπὸ ἀποψῆ στρατιωτικῆς πλευρᾶς, σὲ περίπτωση ἐπίθεσης τοῦ "Αξονα στὰ Βαλκάνια.

"Γετερα ἀπὸ τὴν κατάρρευση τοῦ μετώπου καὶ στὴ διάρκεια ὅλων τῶν κατοχικῶν χρόνων, ὁ Κων. Δόβας καὶ Στ. Κιτριλάκης, ἀνώτεροι ἐπιτελικοὶ καὶ οἱ δύο, παραμένουν στὴν Ἀθήνα, ὑστερα ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ Στρατηγείου Μέσης Ἀνατολῆς. Ὁργανώνουν μαζὶ μὲ ἄλλους στρατιωτικοὺς καὶ πολίτες τὴν ἐξαιρετικὴ σὲ δράση κατασκοπευτικὴ καὶ ἀντιστασιακὴ ὀργάνωση ΟΜΗΡΟΣ. Βάζοντας, κυριολεκτικά, τὸ κεφάλι στὸν τουρβᾶ, ἐργάζεται ἀφοβα καὶ ἀκούραστα. Πάρα πολὺ προσεκτικὸς καὶ ἔξυπνος, καταφέρνει ὅχι μόνο τοὺς Γερμανοὺς νὰ ξεγελᾶ ως πρὸς τὴν προσωπικὴ του δράση, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλη τοῦ ΟΜΗΡΟΥ νὰ περιφρουρεῖ, παρ' ὅλο ποὺ ἦταν περὶ τὰ 600.

"Ἐπίσης, παρ' ὅλες τὶς πιέσεις, ἀργήθηκε ἀπόλυτα κάθε εἴδους συνεργασία μὲ τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση καὶ μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ Ταξιάρχου παίρνει μέρος στὸν ἐμ-

φύλιο πόλεμο και στή μάχη της Κόνιτσας, ἀποχρούντας τὸ Μᾶρκο Βαφειάδη, τραυματίζεται σοβαρά.

Τὸ 1954 γίνεται ἀρχηγὸς τοῦ ΓΕΕΘΑ και τὸ 1960 ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τῶν Ἀνακτόρων.

Τὸ 1961 γίνεται Πρωθυπουργὸς Ὑπηρεσιακῆς Κυβέρνησης γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τῶν Βουλευτικῶν Ἐκλογῶν. Ὁ τότε ἀργηγὸς Κέντρου Γ. Παπανδρέου δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνη στὰ πρόσωπα ποὺ ἀπαρτίζουν τὴν Κυβέρνηση και θέτει πολλοὺς ὅρους στὸν Ὑπηρεσιακὸ Πρωθυπουργὸ γιὰ νὰ ἔξασφαλισθοῦν οἱ ἀδιάβλητες ἐκλογές. Ὁ Κων. Δόβας ἀφοπλίζει μόνο τὰ ΤΕΑ και θεωρεῖ τὴν προσωπικὴ του ὑπόσχεση ἀρκετὴ ἐγγύηση γιὰ ἀδιάβλητες ἐκλογές. Δυστυχῶς ἡ προσωπικὴ του ἐγγύηση και συμπεριφορὰ δὲν ἐμπόδισαν ἄλλους παράγοντες νὰ συντελέσουν στὶς μὴ ἀδιάβλητες ἐκλογές.

Σὰν ἀνθρωπὸς ὑπῆρξε ἀπόλυτα ἔντιμος, πρᾶος και μετριόφρων ὡς τὴν ὑπερβολὴ. Ἡ δράσευσή του ἀπὸ τὴν Σχολὴ Πολέμου Παρισίων, τουλάχιστον στὸ οἰκογενειακό του περιβάλλον, μαθεύτηκε μετὰ τὸ θάνατό του.

Πέθανε στὶς 24 Ιουλίου 1973.

Ἡ γυναίκα του Μαργαρίτα ἦταν καταγωγῆς Μικρασιατικῆς ἀλλὰ μεγάλωσε στὴν Ἀθήνα. Τελείωσε τὸ Ἀρσάκειο και ἀπὸ τὴν παιδικὴ της ἥλικια ἔδειξε ἰδιαίτερη χλίση στὴ μουσικὴ. Μαθήτρια τοῦ Μποστίντου στὸ βιολί τελείωσε μὲ ἀριστα. Ἀργότερα παρακολουθεῖ μαθήματα στὸ Παρίσι. Στὴν Κρατικὴ Ὀρχήστρα ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα βιολιά. Ἐπὶ πολλὰ χρόνια δίδαξε σὰν Καθηγήτρια βιολιοῦ στὸ Ἐθνικὸ Ὡδεῖο (Καλομοίρη).

Τὸ ζεῦγος Κωνσταντίνου και Μαργαρίτας Δόβα, μὴ ἔχοντας δικά τους παιδιά, ἀγαποῦν ὅλα τὰ ἄλλα παιδιά. Τὴν μοναδικήν τους περιουσία, ἕνα διαμέρισμα στὴν δόδο Βασ. Γεωργίου Β' τὸ ἀφησαν μετὰ τὸ θάνατό τους στὸ Δῆμο Κονίτσης γιὰ νὰ παίρνουν ἕνα χρηματικὸ ἔπαθλο, στὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ χρόνου, ἀπὸ τὰ ἐνοίκια, ἀριστοὶ μαθητὲς και μαθήτριες.

Ἡ Μαργαρίτα Δόβα πέθανε στὶς 25 Ιουλίου 1980.

Ἐν Ἀθήναις και ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' 26, ἡ ὑπογεγραμμένη Μαργαρίτα Κ. Δόβα συντάσσω τὴ διαθήκη μου και δρίζω τὰ κάτωθι:

Ἐπιθυμῶ, ὅπως ἡ ἀκίνητος περιουσία μου, ἢτις ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ διαμέρισμα ἐν τῷ δευτέρῳ δρόφῳ τῆς ἐνταῦθα και ἐπὶ τῆς δόδο Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' ἀριθ. πολυκατοικίας, ἀποτελέσει κοινωφελὲς ἴδρυμα ὑπὸ τὴν δονομασίαν: "Ιδρυμα Στρατηγοῦ Κωνσταντίνου και Μαργαρίτας Δόβα, μὲ ἔδραν τὴν Κόνιτσαν Ἡπείρου ἐκ τῆς δοπίας κατήγετο ὁ σύζυγός μου, μὲ σκοπὸν τὴν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων του, ἀπονομὴν χρηματικοῦ Βραβείου, εἰς τρεῖς (3) ἀριστεύσαντας μαθητὰς ἢ μαθητρίας, ἐκ τῶν τριών τελευταίων τάξεων τοῦ Γυμνασίου Κονίτσης. "Ητοι θὰ δρασθεύονται κατ' ἵσην μοῖραν ἐννέα μαθηταί. Ἡ ἀπονομὴ τῶν δρασθείων νὰ γίνεται κατ' ἔτος, μετὰ τὸ πέρας τῶν ἔξετάσεων και ἐν εἰδικῇ τελετῇ, εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ Γυμνασίου ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην, τὸν Γυμνασιάρχην και τὸν Δήμαρχον.

Εὔχῃ μου εἶναι, ἐπὶ ἵσοις δροις, νὰ προτιμῶνται οἱ οἰκονομικῶς ἀσθενέστεροι.

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπή, θὰ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ ιδρύματος, ἢτις θὰ είναι ἀνεκποίητος, ὑπὸ τὰς ίσχυούσας σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου.

Ἐπίσης, εὔχῃ μου εἶναι κατ' ἔτος, τὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου συζύγου μου (23 Ιουλίου) τελεῖται, εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Κονίτσης, Μημόσυνον.

Ἡ δὲ ἐν τῷ διαμερίσματί μου προτομὴ του τοποθετηθῆ εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ Γυμνασίου.

Θέλω νὰ πιστεύω, δτι αὐτὴ θὰ ἔται και ἡ ἐπιθυμία τοῦ συζύγου μου τοῦ διωτέρου, τοῦ θαυμαστοῦ, τοῦ ἀνεξικάκου, τοῦ μεγάλου ἀγαπημένου μου συζύγου Κωστάκη. Ἀγαποῦσε και θοηθοῦσε πάντα τὴ σπουδάζουσα νεολαία. Τὸ μερίδιό μου τῆς ἐν Κονίτσῃ πατρικῆς οἰκίας τοῦ συζύγου μου, δωρῶ εἰς τὸν πρῶτον ἢ πρώτην γεννηθεῖσαν ποὺ θὰ φέρει τὸ δνομα Δόβα,

Τὸ περυσινὸ Καλοκαίρι στὸ χωριό

Τοῦ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΚΟΥΤΟΥ

Ιούνιος 1980. Σὰν ἔφθασα στὴν ἄκρη τοῦ Γανγαδιοῦ, ὅπου τελειώνει ὁ αὐτοκινητόδρομος, δρῆκα ἀπόλυτη ἡσυχία. Παγτοῦ ἐρημιά. Ἐκεὶ ποὺ ἦταν πρῶτα τὰ χωράφια, τώρα ἔγινε ἔνα πυκνὸ πευκοδάσος ποὺ φθάνει γύρω γύρω ώς τὰ πρῶτα σπίτια τοῦ χωριοῦ. Τὰ πιὸ πολλὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἔχουν ξεραθεῖ καὶ τὴν θέση τους πῆραν τὰ ἀγριόδενδρα. Οἱ στέγες τῶν σπιτιών μπαλωμένες μὲ πλάκες τσίγκους καὶ κεραμύδια. Οἱ τοῖχοι τῶν αἰωνόβιων σπιτιών ἔχουν πάρει ἔνα χρῶμα πέγνθιμο ἀπὸ τὴν πολυκαιρία καὶ τὴν ἐγκατάλειψη. Μερικὰ σπίτια καὶ καλύβες σωριασμένα σὲ ἐρείπια καὶ σκεπασμένα μὲ ἀγρια ἀναρριχόμενα φυτά. "Ἐνας ἥλιος ξεθωριασμένος κι αὐτὸς ἐπέτεινε τὴν πέγνθιμη ἀτμόσφαιρα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου μου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Φεβρουαρίου 1977

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΚΩΝΣΤ. ΔΟΒΑ

ρα. Ποῦ καὶ ποῦ μερικὰ δένδρα κουτσουρεμένα ἀπὸ τὴν κλαδονομή, παραφωγία κι αὐτὰ στὴν ἀρμονία τοῦ βασιλείου τῶν φυτῶν ποὺ κατακλύζει τὸ χωρό παντοῦ. Πέρα στὰ λειβάδια ἔνα μουλάρι ἔβοσκε δειμένο μὲ σχοινὶ ἀπὸ τὸ πόδι καὶ κουγοῦσε τὴν ούρα του. Ἡταν ἡ πρώτη ὑποψία ζωῆς στὸ χωριό.

Στάθηκα γιὰ λίγη ὥρα ἀναποφάσιστος ἐκεὶ στὴ μέση τοῦ δρόμου σὰν ξένος σ' αὐτὸν τὸν τόπο κι ὅλα τὰ φωτεινὰ βιώματα ποὺ ἐπεξεργαζόμουν χρόνια μέσα μου χάθηκαν. Μιὰ μαυροτυμένη γυναίκα ἔκανε τὴν ἐμφάνισή της στὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου καὶ σὲ λίγο μὲ χαιρετοῦσε. Μὲ δυσκολία μὲ ἀνεγγάρισε.

Ξαφνικὰ ἀκούστηκε ἔνα ραδιόφωνο καὶ ἀθελά μου πρόσεξα τὶς κεραίες τῶν τηλεοράσεων στὶς στέγες τῶν σπιτιών καὶ τὰ καλώδια τῆς ΔΕΗ. Σὰν τεράστιες ἀράχνες ἔμοιαζαν πάνω ἀπὸ τὸ ἐγκαταλειμένο τοπίο. Μιὰ ἀγριεμένη γάτα πέρασε τρέχοντας μὲ ἐπιφυλάξεις. "Ἐνας σκύλος φάγηκε στὸ σταυροδρόμι καὶ γαύγισε μιὰ - δυὸ φορὲς βαρυεστημένα, σὰν νὰ μὴν πίστευε πώς ἦταν δική του δουλειὰ νὰ γαυγίζει τοὺς ξένους.

* * *

Τὶς πρῶτες μέρες ὑπῆρχαν σχεδὸν μόνοι οἱ μόνιμοι κάτοικοι τοῦ χωριοῦ. Ἀπὸ τὰ 56 σπίτια ποὺ εἶχε τὸ 1950 τὸ χωριὸ μόνο 17 εἶναι ἀνοιχτὰ καὶ σὲ 22 ἄλλα οἱ ιδιοκτῆτες τους τὰ τελευταῖα χρόνια ἔρχονται γιὰ ἔνα μῆνα καὶ τὰ ἐπισκευάζουν. "Άλλα 11 σπίτια καὶ καλύθες ἔπεσαν. Τὰ ἀγριογούρουνα λέει ἔρχονται ώς τοὺς κήπους καὶ τὶς αὐλές καὶ οἱ κάτοικοι δγαίγουν τὴν νύχτα μὲ δαυλοὺς καὶ χτυποῦν τοὺς τενεκέδες γιὰ νὰ τὰ διώξουν. Οἱ λύκοι καὶ οἱ ἀρκοῦδες ἔχουν κάνει δλους τοὺς δρόμους δικούς τους, μετὰ μάλιστα τὴν ἀπαγόρευση τοῦ κυνηγιοῦ στὸ «Περιβόλι», ποὺ ἔγινε φυσικὸ ἐκτροφεῖο θηραμάτων. "Ἐνας σκαντζόχοιρος ἔρχονταν ἐπὶ πέντε δράδυα μέσα στὸ καφενεῖο. Μιὰ μέρα μά-

λιστα ξεθάρεψε και ἔφερε και τὰ μικρά του!

Σιγά - σιγά ἄρχισαν νὰ καταφθάγουν οἱ ταξιδεμένοι συγχωρίανοί. Φέτος οἱ ἐπισκέπτες ήταν περισσότεροι ἀπὸ κάθε ἄλλη χρονιά. Μερικοὶ εἶχαν 20 - 30 χρόνια νὰ ἔλθουν στὸ χωριό και ἔξεδήλωσαν τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπισκευάσουν τὰ σπίτια τους. Ὑπῆρχε σπίτι ποὺ φιλοξενοῦσε 20 ἀτομά. Ἐπισκέπτες ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, Ἀθήνα, Γιάννενα, Κόνιτσα, Μακεδονία, Ἀγρίνιο κλπ., ἀλλὰ και ἀπὸ τὴν Ἀμερική, τὴν Εὐρώπη, τὴν Ν. Ζηλανδία και τὸ Κογκό. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔφυγαν παιδιὰ και ἐπέστρεψαν γέροι. «Μὲ γνωρίζεις ἐμένα;». Ἐρώτημα ποὺ ὑποβάλλεται ἀπὸ τὸν ἔναν στὸν ἄλλο και ὑστερα ἀγκαλιές, ἀπανωτὰ κεράσιατα και ἀτέλειωτη κουβέντα γιὰ τὰ παιδικὰ χρόνια στὸ χωριό γιὰ τοὺς φίλους, τὶς ἀταξίες κλπ. Δὲν προλαβαίνεις νὰ λέσ καλημέρα στοὺς δρόμους και τὴν πλατεῖα. Ὁλοὶ εἶναι φίλοι και γνωστοί. Λίγοι εἶναι ἔκεινοι ποὺ προσπαθοῦν νὰ μεταφέρουν τὴν νοοτροπία τῆς πόλης και τὸν μοντερνισμὸ σὲ ὅλα. χωρὶς νὰ σέβουνται τὸ παρελθόν. Αὐτοὶ οἱ λίγοι συμπεριφέρονται προκλητικά, θέλουν νὰ ἀνασκάψουν τὸ χωριό και νὰ τὸ κάνουν σύγχρονο. Τὰ θέλουν ὅλα δικά τους. Γι' αὐτὸ και φεύγουν ἀπογοητευμένοι ποὺ δὲν βρίσκουν ἀνταπόκριση.

* * *

Ως τὸ Σεπτέμβριο ποὺ ἔμεινα στὸ χωριό, ἐπισκέφθηκα τὰ χέρσα χωράφια μας και τοὺς κήπους, κλάδεψα μερικὰ ὀπωροφόρα δένδρα, πήγα ἐκδρομὲς στὸ δάσος και χόρτασα ἀγριοφράουλες. Στὸ δρόμο χάζεψα τοὺς σκίουρους ποὺ πηδοῦσαν ἀπὸ κλαρὶ σὲ κλαρὶ. Ὅστερα ἔπλωσα μακάριος στὴν παχιὰ χλόη. Ἀκουσα τὴν βοή τῶν πεύκων. Φώναξα μὲ ὅλη τὴν δύναμη τῆς φωνῆς μου στὴν ἐρημιὰ και ἀντηχοῦσαν οἱ ρεματιές. Τὰ κοτσύφια ἀνησύχησαν ἀπὸ τὴν παρουσία μου ἐκεῖ και ἔνα - ἔνα ἔφευγαν ξαφνιασμένα ἀπὸ κοντά μου. Οἱ κοκκινολαίμηδες μέσα ἀπὸ τοὺς θάμνους μὲ κατασκόπευαν ἀφοβοὶ ὅλη τὴν ὥρα. Μιὰ ἄλλη μέρα ποὺ βγῆκα βόλτα σ' ἔναν λόφο κοντά στὸ χωριό, βρήκα δύο ζαρκάδια. Βρήκα βλήματα ἐδῶ κι ἐκεῖ ἀπὸ τὸν πόλεμο και τὰ περιμάζεψα γιὰ τὸ μουσεῖο ποὺ σκέφθηκα νὰ φτιάξω στὸ σπίτι. Ἐπισκέ-

φθηκα τὰ πολυβολεῖα τῶν ἀνταρτῶν. Σώζονται ἀκόμη, μόνο ποὺ οἱ τεράστιοι κορμοὶ τῶν δένδρων, μὲ τὰ δποῖα ἡταν σκεπασμένα, σάπισαν τώρα. Βρῆκα ωριμους καρποὺς ἀπὸ τὰ ἐναπομείναντα ὀπωροφόρα δένδρα ποὺ εἶναι σχεδὸν στὴ διάθεση τῶν ἐπισκεπτῶν τώρα, και ἔφαγα δαμάσκηνα, κορόμηλα, μοῦρες, σταφύλια, κράνια, καρύδια, ἀλιγύδαλα, λεφτόκαρα, γκόρτσα και κεράσια. Ηγά στὴ βρύση μὲ τὸ γκιούμι γιὰ κρύο νερό, περγώντας ἀνάμεσα ἀπὸ θάμνους κοὺ μὲ χάϊδευαν και μὲ καλωσόριζαν στὸ διάδα μου. Σκότωσα 4 φίδια κοντά στὸ σπίτι μου.

Μαζὶ μὲ ἄλλους συγχωριανοὺς σκάψαμε ἀφιλοκερδῶς ἐπὶ 3 ημέρες γιὰ νὰ βροῦμε τὸ φρεάτιο τῆς κρύας βρύσης τοῦ χωριοῦ γιατὶ εἶχε σχεδὸν στερέψει τὸ νερὸ μετὰ ἀπὸ 25 χρόνια. Καθαρίσαμε τὸ χωρό μπροστὰ στὴ βρύση, — τὸν στρώσαμε μὲ πλάκες και κόψαμε — τὰ πυκνὰ κλαδιὰ γύρω. Ἐπίσης καθαρίσαμε τὴν μεγάλη δεξαμενὴ τοῦ χωριοῦ ἀπὸ τὶς λάσπες, κόψαμε ὅλα τὰ χόρτα ἀπὸ τὶς δύο πλατεῖες, διαμορφώσαμε τὸν χωρό ὅπου παρκάρουν τὰ αὐτοκίνητα, ἀφοῦ βάλαιμε πρῶτα τσιμεντοσωλῆνες, καθαρίσαμε τὸν πλάτανο ἀπὸ τὰ ξερὰ ξύλα γιατὶ ὑπῆρχε φόδος νὰ σκοτώσουν κανέναν διερχόμενο.

Ο Σύλλογος Γανναδιωτῶν ποὺ ἔδρεύει στὴν Ἀθήνα προτίθεται νὰ ἀνακατασκευάσει τὸν ξενῶνα, νὰ δημιουργήσει λέσχη γιὰ τὴν νεολαία και νὰ συντηρήσει τὰ παλιὰ κοινὰ ἑτοιμόρροπα κτίρια. Ὁλοὶ ἀγαποῦν τὶς προσπάθειές του γιατὶ ἐπανασυγέουν τοὺς χωριανούς, ποὺ κάνουν ὄνειρα νὰ ἔλθουν τὸ καλοκαίρι γιὰ τὶς διακοπές τους στὸ χωριό.

Αὐτὸ τὸ καλοκαίρι κοινοποιήθηκε στὴν Κοινότητα τὸ Διάταγμα μὲ τὸ δποῖο τὸ Γανναδιὸ κηρύσσεται διατηρητέο ὡς παραδοσιακό. Ετσι δὲν μποροῦμε πιὰ γὰ ἐπισκευάσουμε τὶς στέγες τῶν σπιτιῶν μας μὲ τσίγκο ἢ κεραμύδια ποὺ εἶναι πιὸ βολικὰ και ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πέσουν ἀπὸ τὴ βροχὴ γιατὶ ἡ πλάκα εἶναι παλιὰ και ἔχει σαπίσει. Ακόμη δὲν ὑπάρχουν τεχνίτες τώρα γιὰ νὰ βγάλουν πλάκα. Ετσι μαζέψαμε ὑπογραφὲς και στελλαμε μὰ διαμαρτυρία στὸν Νομάρχη.

(Συνεχίζεται)

ΝΙΚÓΛΑΟΣ Τσουμάνης — ο εύεργέτης

ΝΙΚΟΛ. ΓΙΑΚΚΑ

Ταξιάρχου 'Υγ)κού έ.α.

"Αν καὶ ἐνεκρολογήσαμεν εἰς τὸ μημόσυνον τοῦ ἀειμνῆστου εὔεργέτου Νικ. Τσουμάνη, φίλου παιδιόθεν, ἐκεῖ ὅπου ἐπρεπε, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Κοινότητος Πάδων, ἀπ' ὅπου κατήγετο, ἐθεωρήσαμεν εὔλογον νὰ νεκρολογήσωμεν καὶ εἰς τὸ περιοδικόν μας «ΚΟΝΙΤΣΑ», λόγω τῆς μεγάλης περιουσίας ἣν κατέλιπεν εἰς τὴν πόλιν τῆς Κόνιτσας, εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῆς ὁποίας προσθέτει διὰ τῆς διαθήκης του μίαν πτέρυγα ἀπὸ 10 μονὰς κλίνας καὶ 10 διπλὰς τοιαύτας καὶ εἰς ἣν δέον νὰ καταταγῇ εἰς τοὺς μεγάλους εὔεργέτας της.

Ο Νικ. Τσουμάνης φίλος μου ἀγαπητός, συμπατριώτης μου συμπαθέστατος, ἐκ Πάδων Κονίτσης, ἐφοίτησε κατ' ἀρχὴν εἰς τὸ Δημοτ. Σχολεῖον τοῦ χωρίου μας. Μάλιστα ἡκούσαμεν μαζὺ τὰ μαθήματα τοῦ πατρός του, διδασκάλου Πάδων χρηματίσαντος ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα. Κατόπιν ἐπὶ ἐν ἔτος ἐπῆγε εἰς τὸ Σχολεῖον τοῦ Παλαιοσελίου. Εἶτα ἐφοίτησεν εἰς τὸ Σχολαρχεῖον Κονίτσης, κατοικήσας εἰς τὴν μεγάλην οἰκίαν τῆς "Αμνας, ὅπου διέμενεν ὁ Σχολάρχης Τζαρμαϊκλῆς. "Οταν κατέθηκα εἰς Κόνιτσαν καὶ ἐγὼ καὶ ἐφοίτησα εἰς τὸ Σχολαρχεῖον Κονίτσης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀλησμονήτου Νικολάου Παπακώστα, ἦλθε καὶ ὁ Νικ. Τσουμάνης καὶ ἐφοίτησεν εἰς τὴν Γην Σχολαρχείου.

Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του ἐκ τοῦ Σχολαρχείου Κονίτσης μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην, ἐνθα ἐμπορεύετο ὁ ἀείμνηστος πατήρ του καὶ τὸν ἐνέγραψεν εἰς τὴν 'Εμπορικὴν Σχολὴν Κωνσταντινίδου.

Μετὰ ἀπὸ ἔτη, ὅταν ἐγὼ ἀπεφοίτησα τοῦ Γυμνασίου τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς 'Ιωαννίνων καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ιατρικὴν Σχολήν, τὸν συνήντησα εἰς Δράμαν ὡς βοηθὸν τοῦ συμπατριώτου μηχανικοῦ 'Αντωνίου Ζιώγα, παρ' οὐ καὶ ἐξεπαιδεύθη ὡς ἐργολάβος τοπογράφος καὶ οἰκοδομῶν.

Κατὰ τὸν 2ον παγκόσμιον πόλεμον διέ-

φυγεν εἰς Μέσην Ἀνατολὴν μὲ τὴν ὄμάδα Τσακαλώτου καὶ ἐκεῖθεν προωθήθη μὲ τοὺς πρόσφυγας εἰς Βελγικὸ Κογκό, ὅπου εἰργάσθη ὡς τοπογράφος μηχανικὸς παρὰ τῇ Βελγικῇ Κυβερνήσει, ἀναλαβὼν τὴν οἰκοδόμησιν πολλῶν χωριῶν, διὰ τὸν ἀποικισμὸν τοῦ Κόγκου. Ἐκεῖ ἐδημιούργησε τὴν κολασσιαίαν περιουσίαν του.

Ἐλθε πολλάκις εἰς τὴν 'Ελλάδα, ἐπεσκέφθη ἐπίσης τὴν Κόνιτσαν καὶ τὴν γενέτειραν Πάδες, ἣν ἡγάπα πολὺ καὶ ἐπεθύμει ζωηρῶς τὴν ἀνάστασιν καὶ εὔημερίαν της. Ἡτο ὁ πρῶτος ὅστις ἐνδιαφέρθηκε διὰ τὴν πατρίδα, χορηγήσας δωρεὰν φυτώρια - κλήματα μηλέας ικαὶ δαμασκηνέας Γιουγκοσλαβίας. Καίτοι, δυστυχῶς, τὰ δένδρα δὲν ἔτυχον περιποίησεως ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν μου, ταῦτα ὑπάρχουν εἰς τοὺς κήπους ικαὶ λέγεται καὶ ἀκούεται «Τὰ δένδρα τοῦ Τσιουμάνη».

Εἰς ἔνα ταξείδι του ὑπανδρεύθη τὴν ἀρχόντισσαν Καν Ρέαν Νικ. Τσουμάνη μετὰ τῆς ὁποίας ἐπεσκέφθη τὴν πατρίδα του Πάδες. Μετὰ τὴν δριστικὴν ἐπάνοδόν του εἰς εἰς 'Ελλάδα, ἥσκησεν εἰς 'Αθήνας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Μηχανικοῦ - ἐργολάβου. Τὸ χωρίον μας τὸ ἐπεσκέπτετο συχνάκις εἰς τὸ τελευταῖο ταξείδι του ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν χάραξιν ἐνὸς ὅμαξιτοῦ δρόμου ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τοῦ χωριοῦ, διὰ τοῦ μεσαίου καὶ ἐπάνω μαχαλὰ μέχρι τοῦ 'Αγίου 'Αθανασίου. Ἡ χάραξις ἐγένετο δαπάνη του καὶ τῇ δόηγίᾳ του, ὁ δὲ δρόμος οὗτος τιμῆς ἔνεκεν δνομάσθηκε «ὅδὸς Νικολάου Τσουμάνη».

'Αείμνηστε καὶ ἀγαπητέ μου Νίκο, φίλατε, μὲ τὴν διαθήκην καὶ μὲ τὸ κληροδότημα ὅπερ ἀφησες εἰς τὸ χωριό, δὲν θὰ πεθάνης ποτέ, ἀλλὰ θὰ ζήσῃς αἰωνίως.

'Ως γνωστὸν διὰ τῆς διαθήκης του κατέλιπεν εἰς τὴν γενέτειράν του 300.000 δρχ. καὶ ἔνα διαιμέρισμα εἰς 'Αθήνας, τὸ ἐνοίκιον τοῦ διποίου θὰ διατεθῇ εἰς κοινοχρήστους ἀνάγκας τοῦ χωριοῦ. 'Ο ἀείμνηστος φίλος μου ἐφρόντιζε διὰ τὴν ἀναστήλωσιν

τοῦ χωριοῦ μας, καὶ ἀν ἔζη πολλὰ καλὰ θὰ ἔκαμνε διὰ τὸ χωριό μας, ἵσως ἀναβατήρα μέχρι τοῦ Λιθαδιοῦ.

Αποχώς βάσκανος μοῖρα ἄρπαξε τοῦτον, ὑποστάντος καρδιακὴν προσθολήν, «Cardial ataque» προσθληθέντος ἐξ δεξέος ἐμφράγματος τοῦ μυοκαρδίου, μὴ διακομισθέντος ἐγκαίρως εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ μὴ τυχὸν ἐγκαίρως τῶν πρώτων θοηθειῶν, τῆς δεούσης θεραπευτικῆς ἀγωγῆς. «Πεπρωμένον φυγεῖν, ἀδύνατον ἐστίν».

Καίτοι μὲ ἔζήτησεν ὁ ἀείμνηστος ἵνα τὸν ἐπισκεφθῶ, δυστυχῶς ἀπουσίαζα εἰς Δράμαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ώς συνηθίζω καθ' ἔκαστον ἔτος καὶ δὲν μὲ εὗρεν.

Απεβίωσεν εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν καὶ ἐτάφη εἰς τὸ Νεκροταφεῖον Ζωγράφου ἐν μέσῳ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ μακρὰν τῶν πατριωτῶν, τῶν τηλεγραφείων καὶ τηλεφωνείων μὴ λειτουργούντων καὶ κατ' ἀκολουθίαν μὴ εἰδοποιηθέντων τῶν προυχόντων τοῦ χωρίου μας, τῆς ἀγαπημένης ἀδελφῆς του Δέσποινας, τοῦ γαμβροῦ του Κυριάκου, τῆς ἀνεψιᾶς του Βούλας. Ο θάνατός του μοὶ γνωστοποιήθη εἰς Θεσσαλονίκην κατὰ τὴν ἐπιστροφήν μου ἐκ Δράμας, ὑπὸ τῆς θερμῆς πατριωτίσσης Μαίρης Τσικοπούλου, κατὰ τὴν γενομένην μου ἐπίσκεψιν εἰς τὴν οἰκίαν της. «Ἐμεινα ἐμβρόντητος ἀπὸ πὸν θάνατον τοῦ Νικολ. Τσουμάνη καὶ ἐπὶ 2 μῆνας τὸν ἔβλεπα εἰς τὸν ὑπνον μου. Καταστενοχωρέθηκα καὶ καταλυπήθηκα καὶ εἶμαι λυπημένος. Δὲν ἔπρεπε νὰ πεθάνῃ τόσο γρήγορα, ἀλλὰ ἡ μνήμη του ἔσεται αἰωνία, «καὶ ἀν ἀποθάνη ζήσεται». Ήμεῖς οἱ φίλοι του, οἱ συμπατριώται του, οἱ Κονιτσιώται, οἱ Ἡπειρώται γενικῶς θὰ τὸν ἐνθυμούμεθα ἐσαεί.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θεωροῦμε καθῆκον μας νὰ εὐχαριστήσουμε θερμὰ ὅλους τοὺς συγγενεῖς, φίλους καὶ συμπατριῶτες ποὺ μᾶς συμπαραστάθηκαν στὸ πένθος μας γιὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ ἀγαπημένου μας συζύγου, πατέρα καὶ παπποῦ Λαζάρου Νάτση ἀπὸ τὴν Κόνιτσα.

Ἡ σύζυγος, τὰ τέκνα καὶ τὰ ἐγγόνια του.

Ο ἀείμνηστος κατέλιπεν διαθήκην εἰς ἣν ἀφήνει εἰς ἄπαντας τοὺς συγγενεῖς του ἀπὸ ἐνα διαμέρισμα, ώς καὶ εἰς τὴν Κονιτητα Πάδων ἐπίσης ἐν διαμέρισμα ώς ἀνωτέρω ἔφθημεν εἰπόντες. Εἰς τὴν Κόνιτσαν κατέλιπεν σχεδὸν μεγάλην περιουσίαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν μιᾶς πτέρυγος 20 - 30 κλινῶν. Ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ κληροδοτήματος ἀφησεν τὸν Μητροπολίτην Κονίτσης, τὸν Δήμαρχον Κονίτσης, τὸν Εἰρηνοδίκην Κονίτσης, ἐκτελεστὴν δὲ τὸν κ. Ζήσην Παπαζήσην ὑπάλληλον Ἐθνικῆς Τραπέζης Ιωαννίνων. Η πραγματοποίησις ταύτης θὰ γίνη μετὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ «Υπουργείου Οἰκονομικῶν. Τὰς λεπτομερίας τῆς διαθήκης θὰ ἀναγράψῃ προσεχῶς τὸ περιοδικόν μας «Κόνιτσα».

Τὸ χωριό μας Πάδες ώς καὶ ἡ Κόνιτσα καθ' ἔκαστον ἔτος θὰ τελοῦν μνημόσυνον εἰς ἀνάπταυσιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀείμνηστου Εὐεργέτου Νικολάου Τσουμάνη.

Νικόλ. Γιάκκας

Γεώργιος Καραγιάννης (1841 - 1933)

ὁ μεγάλος Εὐεργέτης του Πεκλαρίου

Εύεργέτες τοῦ χωριοῦ μας

Τοῦ ΗΛΙΑ ΔΗΜΟΥ,
Προέδρου Πηγῆς

Τὸ χωριό μας ἡ Πηγή, τὸ Πεκλάρι μὲ τὸ παλιό του ὅνομα ἔχει κι αὐτὸ τὴν Ἰστορία του, ὅπως ὅλα τὰ χωριά, ποὺ δυστυχῶς δὲν διέθηκε ἀκόμα δ ἄνθρωπος γιὰ νὰ τὴ γράψει.

Σὲ ἀπόσταση μᾶς ὥρας μὲ τὰ πόδια, ἀπὸ τὴν Κόνιτσα, γειτονικά της, πίσω ἀπὸ τὸν Ἀϊ - Λιά, ἀναπτύχτηκε τοὺς τελευταίους αἰῶνες ἔνα ζωντανὸ χωριό μὲ ὄργανωμένη κοινοτικὴ ζωή.

Στὶς δυὸ μεγάλες συγοικίες του και σὲ ἄλλες δυὸ μικρότερες ζοῦσαν πάνω ἀπὸ 500 ἀτομα. Γεωργοί, κτηνοτρόφοι και χτίστες, σχεδὸν στὸ σύγολό τους μέχρι τὸν περασμένο αἰώνα. Ύπηρξαν ὅμως και Πεκλαρίτες ποὺ ἀκολούθησαν ἄλλα ἐπαγγέλματα, ἀλλὰ αὐτοὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὸ χωριό και ἔτσι σήμερα ἀκούγονται τὰ ἐπώνυμα «Πεκλάρης» ή «Πεκλαρίτης» στὸ Βασιλικό, στὰ Γιάννινα και ἄλλοι. Ἀλλὰ και δ ὄνομαστὸς σχολάρχης τῆς Κόνιτσας, δ Νικόλαος Παπακώστας ήταν Πεκλαρίτης στὴν καταγγή του, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ η κ. Λίνα Δογορίτη, ἐγγονή του.

Ἄρκετοι Πεκλαρίτες ταξίδευαν τὰ παλιὰ χρόνια στὴ Ρουμανία, στὴ Βλαχιά. Και ἀπὸ αὐτοὺς προέρχονται οἱ Εύεργέτες τοῦ χωριοῦ μας ποὺ διέθεσαν τὸ χρήμα τοῦ πολύχρονου ταξιδεμοῦ τους γιὰ κοινωφελῆ ἔργα.

Στὸ σημείωμα αὐτὸ θὰ δισχοληθῶ μόνο μὲ τοὺς Εύεργέτες μας και μὲ ὅσα στοιχεῖα μᾶς διασώθηκαν, κυρίως ἀπὸ τὸ 1900 και διθε, γιατὶ γιὰ παλιότερα κανένα γραπτὸ μνημεῖο δὲν διέθηκε.

Ο μεγάλος Εύεργέτης τοῦ Πεκλαριοῦ εἶγαι δ Γεώργιος Δ. Καραγιάννης. Ἀφοῦ ταξίδεψε πολλὰ χρόνια στὴ Ρουμανία, γύρισε στὸ χωριό και ζοῦσε τὴν ἀπλὴ χωριάτικη ζωή. Ἀγαποῦσε τὸ χωριό και τὸν κόσμο τοῦ χωριοῦ και ζώντας δ ἴδιος φτωχικά, βοηθοῦσε οἰκονομικὰ πολλοὺς ποὺ ὑπέφεργαν.

Ο Γεώργιος Καραγιάννης ξόδεψε πολλὰ χρήματα γιὰ κοινωφελῆ ἔργα, ποὺ με-

ρικὰ ἔξυπηρέτησαν και διόληρη τὴν ἐπαρχία μας. Τὸ 1906 ἔκανε τρεῖς μεγάλες πέτριγες τοξοτὲς γέφυρες. Τὴ μία στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ, ποὺ και σήμερα ἀπ’ αὐτὴν περνᾶμε πάνω ἀπὸ τὸ ρέμα τῆς Τοπόλιτσας γιὰ νὰ πάμε στὰ χτήματά μας. Τὴν ἄλλη πάλι στὴν Τοπόλιτσα, στὴ Μπούση ποὺ περνοῦσαν ὅλα τὰ χωριά τῆς ἐπαρχίας μας γιὰ νὰ ἀνηφορίσουν στὴν Πλάκα, ποὺ σώζεται ἐπίσης, ἀλλὰ δὲν χρησιμοποιεῖται πιὰ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἔγινε ὁ ἔθιμος ἀμαξιτὸς δρόμος. Τὴν τρίτη στὸ Σαραντάπορο, κάτω ἀπὸ τὸ Κάντσικο, τὴ σημερινὴ Δροσοπηγή.

Οἱ γέφυρες αὐτὲς ήταν ἔργα μεγάλα γιὰ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἔγιναν, ἔργα μεγάλης χρησιμότητας, γιατὶ τότε πνίγονταν ἄνθρωποι προσπαθώντας νὰ περάσουν τὰ δρυμητικὰ νερά, ὅπου δὲν υπήρχαν γέφυρες. Και ήταν ἐπίσης ἔργα ποὺ κόστιζαν πολλὰ χρήματα.

Τὸ 1911 δ Γεώργιος Καραγιάννης κατακεύασε ὑδραγωγεῖο στὸ χωριό μας φέρνοντας νερὸ ἀπὸ ἀρκετὴ ἀπόσταση μὲ σιδερένιους σωλῆνες.

Δυὸ ὄμιορφες βρύσες χτισμένες μὲ πελεκητὲς πέτρες και σκάφες μὲ πελεκητὴ ἐπίσης πέτρα γιὰ νὰ πίνουν τὰ ζῶα νερό, στόλισαν τὸ χωριό. Η μία στὸ μεσοχώρι, διπλὰ στὸ σχολεῖο και ἡ ἄλλη στὸν κάτω μαγαλά.

Τὸ 1914 ἔχτισε τὴν ἐκκλησία μας τοῦ Ἀγίου Νικολάου, μὲ πελεκητὰ ἀγκωνάρια στὴ θύρα και στὰ παράθυρα, μὲ καμπαναριὸ και καμπάνα.

Και τὸ χαρακτηριστικότερο γιὰ τὴ φυσιογνωμία τοῦ Γεώργιου Καραγιάννη εἶγαι ὅτι ἄνθρωπος ἀγράμματος αὐτὸς διέθεσε χρήματα γιὰ τὴ μόρφωση τῶν νέων. Γύρω στὰ 1915 Δάσκαλος στὸ Πεκλάρι ήταν δ Πυρσογιαννίτης Νικόλαος Παγώνης. Ο Παγώνης ἔγραψε ἔνα βιβλίο Πατριδογνωσίας - Γεωγραφίας μὲ κέντρο τὸ Πεκλάρι, προχωροῦσε στὴν ἐπαρχία, στὸ νομό, στὴν Ελλάδα, βιβλίο ἀξιόλογο. Τὰ χρήματα

γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ βιβλίου αὐτοῦ τὰ κατέ-
βαλε ὁ Γεώργιος Καραγιάννης.

Δυστυχῶς τὸ βιβλίο αὐτὸ ποὺ εἶχε στὸ
ἔξωφυλλο καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ δωρητῆ γνу-
μένου μὲ χωριάτικη κάπα δὲν σώζεται που-
θενά. Καὶ θὰ παρακαλοῦσα ὅσους διαβά-
σουν τὶς γραμμὲς αὐτὲς γὰρ δοηθήσουν μή-
πως δροῦμε τρυπωμένο πουθενὰ κανένα
ἀντίτυπο.

Ο Γεώργιος Καραγιάννης πέθανε στὶς
16 Δεκεμβρίου 1933 σὲ ἡλικία 89 ἑτῶν.

Ἄλλοι Εὔεργέτες μας ἦταν οἱ ἀδελφοὶ
Ζωταῖοι, Μιχαὴλ Ζῶτος καὶ Χριστόδου-
λος Ζῶτος. Γι' αὐτοὺς ξέρουμε ὅτι ἔχτισαν
τὴν ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς στὴ
Θέση παλιᾶς θολογυριστῆς ἐκκλησίας ποὺ
εἶχε γκρεμιστεῖ. Στὴν ἵδια θέση, ἐπάνω
σὲ δράχο μὲ μαγευτικὴ θέα, ἔχτισαν οἱ
Ζωταῖοι τὴ νέα ἐκκλησία, ποὺ σώζεται
σήμερα καὶ περιβάλλεται ἀπὸ παγύψηλους
καὶ αἰωνόδιους δρῦς. Στὴ μνήμη τῆς Ἀγ.
Παρασκευῆς στὶς 26 Ιουλίου ἑορτάζει τὸ
χωριό μας.

Ο Βασίλειος Δ. Καραγιάννης ἀδελφὸς
τοῦ Γεωργίου Καραγιάννη καὶ ὁ Νικόλαος
Καραγιάννης κατασκεύασαν τὸ 1905 τὰ
χαριάτια τῆς κεντρικῆς μας ἐκκλησίας τοῦ
Ἀγ. Γεωργίου, ὅπως σώζονται καὶ σήμε-
ρα θολογυριστὰ μὲ πέτρα πελεκητή, καθὼς
καὶ τὶς δάσεις γιὰ τὸ καμπαναριὸ ποὺ ἔγι-
γε τώρα.

Ο Νικόλαος Λῶλος ἀγνωστό πότε, πάγ-
τως στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰώνα μας ἔστρωσε
μὲ πλάκες τετράγωνες πελεκητὲς τὰ δάπε-
δα καὶ τῶν δυὸς ἐκκλησιῶν μας, τοῦ Ἀ-
γίου Γεωργίου καὶ τοῦ Ἀγίου Παντελεή-
μονος.

Στὰ νεώτερα χρόνια ὁ Κων. νος Ἡ. Κί-
τσιος, μὲ τὶς φτωχὲς πηγὲς τῆς γεωργο-
κτηγοτροφίας τοῦ χωριοῦ ἔχτισε τὸ γκρε-
μισμένο ἀπὸ παλιὰ χρόνια ἔξωχλήσι τοῦ
Ἀγίου Νικολάου στὴ Μπούση, κοντὰ στὰ
Σέρβενα ποὺ γιορτάζει στὶς 20 Μαΐου.

Τιμώντας τὴ μνήμη των Εὔεργετῶν μας
κάνουμε γι' αὐτοὺς κάθε χρόνο μνημόσυνο
τὴν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ιεραρ-
χῶν.

Στὴ μνήμη τους καὶ γιὰ ἐνίσχυση τοῦ
Περιοδικοῦ μας σᾶς στέλνω χίλιες (1.000)
δραχμὲς γιὰ νὰ ἔχει τὰ ἔξοδα νὰ τυπώ-
νεται καὶ νὰ γράφει τὰ ἀξιόλογα ἔργα
τῶν προγόνων μας.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

ΑΡΙΘΜΟΣ 71082) 1979

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

...ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ
κατοίκου Ἀθηνῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΣΙ-
ΛΕΙΟΥ ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ...ἐνεφανί-
σθη ὁ Κλέαρχος Παπαδιαμάντης τοῦ Κων-
νισταντίνου καὶ τῆς Ἀρετῆς εἰσοδηματίας,
γεννηθεὶς εἰς Κόνιτσαν, κάτοικος Ἀθηνῶν
....καὶ οὗτος ἔδήλωσεν ἐνώπιόν μου καὶ
τῶν ἄνω μαρτύρων προφορικῶς τὰ ἔξῆς:
Μὲ τὴν παροῦσαν διαθήκην μου συνιστῶ
ἴδρυμα ποὺ θὰ ἔχει σὰν ἔδρα τὴν Κόνιτσα
τῆς Ἡπείρου, θὰ δονομάζεται «"Ιδρυμα
Κλεάρχου Παπαδιαμάντη» καὶ θὰ διοικεῖ-
ται μὲ τὸ τρόπο ποὺ δρίζω παρακάτω.
Στὸ ίδρυμα αὐτὸ ἀφήνω ὅλη τὴν περιου-
σία μου ποὺ θὰ δρεθεῖ μετὰ τὸν θάνατόν
μου, κινητή, ἀκίνητο, χρήματα, ἔπιπλα
κλπ.. Ο σκοπὸς τοῦ ιδρύματος θὰ εἶναι
καθαρὰ κοινωφελής (ἐκπολιτιστικός, ἐκ-
παιδευτικός, φιλανθρωπικός κλπ.). Καὶ
εἰδικώτερα θὰ καταθέλει προσπάθειες μὲ
τὴν περιουσία ποὺ τοῦ ικληροδοτῶ νὰ ἀνυ-
ψώσει τὸ πνευματικὸ καὶ πολιτιστικὸ ἔπι-
πεδο τῶν κατοίκων τῆς ίδιαίτερης πατρί-
δας μου Κόνιτσας. Στὸ πλαίσιο τῶν ἔπι-

· Ακόμια πρέπει νὰ ἀναφέρω καὶ τοὺς ἐ-
πιζώντες. Τὸν Γεώργιο Κίτσιο ποὺ στὴ
Μπούση, κοντὰ στὴν Ηλάκα, δίπλα στὸν
ἀμαξιτὸ δρόμο ἔχτισε τὴν ἐκκλησία τῆς
Παναγίας ποὺ ἑορτάζει τῆς Ζωοδόχου Πη-
γῆς καὶ γίνεται πανηγύρι μὲ τὴ συμμετο-
χὴ ὅλου τοῦ χωριοῦ μας καὶ γειτονικῶν
χωριῶν καὶ τὸ Μάγθο Α. Ζῶτο συνταξιοῦ-
χο ταξιτζῆ 85 ἑτῶν ποὺ ἀπὸ τὸ θάνατό
του δώρησε μιὰ καμπάνα 107 κιλῶν
γιὰ τὸ καινούργιο κωδωνοστάσιο τοῦ Ἀγ.
Γεωργίου.

· Αξίζει κάθε τιμὴ καὶ σ' αὐτοὺς καὶ
ἀσφαλῶς θὰ παρουσιαστοῦν καὶ νεώτεροι
γιὰ νὰ τοὺς μιμηθοῦν γιὰ ἄλλα ἔργα ποὺ
ἔχει ἀνάγκη τὸ χωριό μας.

· Η Πηγή, τὸ Πεκλάρι ἀξίζει νὰ ζήσει
καὶ γι' αὐτὸ στηρίζεται στὴν ἀγάπη τῶν
παιδιῶν του.

· Ηλίας Δήμου

διώδεων αύτῶν, ἐνδεικτικὰ ἀναφέρω θὰ εἶναι α) Ἡ διαμόρφωση χώρων ώς καὶ ἡ συντήρηση, ἐπισκευή, ἀποκατάσταση ἢ καὶ κατασκευὴ κοινωφελῶν ἢ μὴ κτηρίων ἢ ἄλλων στοιχείων ποὺ ἔχουν πολιτιστικὴ ἀξίαν στὴν περιοχὴ τῆς Κόνιτσας (κατὰ προτίμηση τῆς Πάνω Κόνιτσας) καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς αύτῶν μὲ δλες τὶς ἀναγκαῖες γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου ὑπ’ αύτῶν πολιτιστικοῦ σκοποῦ, ἔγκαταστάσεων. Σὰν τέτοια ἀναφέρω ἐνδεικτικῶς: διάνοιξη δρόμων, ἴσοπεδώσεις, δενδροφυτεύσεις, δημιουργία πάρκων, κατασκευὴς θρύσεων, κατασκευὴς παιδικῶν κήπων, ἐνίσχυση ἢ δημιουργία μουσείων, σχολείων, πολιτιστικῶν λεσχῶν, κολυμβητηρίων, τουριστικῶν περιπτέρων καὶ ξενοδοχείων ὅπνου καὶ φαγητοῦ κλπ. β) Ἡ χρηματικὴ ἐνίσχυση ἐκπολιτιστικῶν προσπαθειῶν ἄλλων νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων ποὺ δρίσκονται μέσα στὸ πλαίσιο τοῦ ὑπὸ τοῦ ἰδρύματος μου, ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. γ) Ἡ ἀνάπτυξη πρωτοβουλίας γιὰ τὴν μελέτη καὶ τὴν πραγματοποίηση τῆς τουριστικῆς ἀνάπτυξης τῆς Κόνιτσας, μέσα στὰ πλαίσια τῆς διατηρήσεως τοῦ παραδοσιακοῦ της πολιτισμοῦ καὶ τῆς μὴ μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντός της. δ) Ἡ χρηματικὴ ἐνίσχυση ἀρίστων μαθητῶν ἀπὸ τὴν Κόνιτσα. ε) Ἡ καθιέρωση δρασείων - κινήτρων, ποὺ θάχουν σὰν σκοπὸ τὴν συγκράτησιν Κονιτσιωτῶν ἀπὸ τὴν μετανάστευση καθὼς καὶ τὴν ἐπάνοδον ἄλλων καὶ ἐπανεγκατάσταση, ἵδιαίτερα ἐπιστημόνων, στὴν Κόνιτσα. στ) Ἡ χρηματικὴ ἐνίσχυση ἀπόρων νιόπαντρων ζευγαριῶν ποὺ προτίθενται νὰ ἐγκατασταθοῦν καὶ νὰ ζήσουν στὴν Κόνιτσα. ζ) Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση ἐκδόσεων (βιβλίων, περιοδικῶν κλπ.) τῶν ὅποιων τὸ περιεχόμενον ἀναφέρεται στὴν Κόνιτσα καὶ τὴν ἐπαρχία της, στὴν ίστορία της, τὸν πολιτισμό της ἢ καὶ στὸν τρόπο δελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως της. η) Ἡ συγκέντρωση καὶ τὸ περιμάζεμα διαφόρων στοιχείων τοῦ λαϊκοῦ - παραδοσιακοῦ πολιτισμοῦ τῆς Κόνιτσας, ποὺ μὲ τὸν καιρὸ ἔξαφανίζονται κλπ. Ἡ διαχείρηση καὶ διοίκηση τοῦ παραπάνω Ἰδρύματος θὰ γίνεται ἀπὸ ἕνα Διοικητικό Συμβούλιο. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ εἶναι πέντε. Ἀπ’ αὐτὰ α) Ὁ ἔνας θὰ εἶναι ἐκπρόσω-

πος τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς Πάνω Κόνιτσας. β) Ὁ δεύτερος θὰ εἶναι ἐκπρόσωπος τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς Κάτω Κόνιτσας (τοῦ δευτέρου Δημοτικοῦ Σχολείου. γ) Ὁ τρίτος θὰ εἶναι ὁ ἔκαστοτε Δήμαρχος τῆς Κόνιτσας. δ) Ὁ τέταρτος θὰ εἶναι ἐφ’ ὅσον χρόνον ζῆ, ὁ κύριος Κώστα Ζέρβας ἱατρὸς καὶ ὅταν αὐτὸς ἐκλείψει ἢ παραιτηθῇ ὁ κύριος Κώστας Τιμολέοντος Παπαδιαμάντης. ε) Ὁ πέμπτος θὰ εἶναι ἐφ’ ὅσον χρόνον ζεῖ ὁ κύριος Γιάννης Γεωργίου Λυμπερόπουλος, δικηγόρος, ικάτοικος, Ἀθηνῶν ὁδὸς Σκουφᾶ ἀριθμὸς 38, καὶ ἐφ’ ὅσον αὐτὸς ἐκλείψει ὁ Νικόλαος Γεωργίου Λυμπερόπουλος. Ἐφ’ ὅσον οἱ ἀναφερόμενοι σὰν μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τέταρτος καὶ πέμπτος ἐκλείψουν ἢ παραιτηθοῦν στὴ θέση τους θὰ μπαίνουν ἀντίστοιχα, οἱ ὅριζόμενοι ἀπὸ τὸ ‘Υπουργεῖο Οἰκονομικῶν (Διεύθυνση Κληροδοτημάτων) ὑπάλληλοι, προϊστάμενοι δημοσίων ὑπηρεσιῶν στὴν Κόνιτσα, κατὰ προτίμηση καταγόμενοι ἀπὸ τὴν Κόνιτσα, ώς εἶναι Γυμνασιάρχες ἢ Καθηγητὲς τοῦ Γυμνασίου, Γεωπόνοι, Μηχανικοὶ κλπ. Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ τὰ υπόλοιπα μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου θὰ καταρτίζουν σχετικὸ κατάλογο τουλάχιστον ὀκτὼ (8) προσώπων τὸν ὅποιον θὰ ύποθετούν στὸ ‘Υπουργεῖο ἀπὸ τὸν ὅποιον καὶ θὰ ἐπιλέγονται τὰ παραπάνω δύο μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ δύο ἀναπληρωματικά των. Αὐτοὶ θὰ ὅριζονται ἀπὸ τὸ ‘Υπουργεῖο γιὰ μιὰ τριετία καὶ θὰ παραμένουν μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐφ’ ὅσον ύπηρετοῦν στὴν ἐπαρχία Κονίτσης. Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐκπρόσωπων τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν δύο σχολείων θὰ γίνεται μὲ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἰδρύματος, εἰ δυνατόν, μέσα στὸ μῆνα Οκτώβριο. Ἡ θητεία αὐτῶν τῶν μελῶν θὰ ἀρχίζει τὴν πρώτην Ιανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους καὶ θὰ διαρκεῖ τρία (3) ἔτη. Πρὸ τῆς ἐκλογῆς θὰ ἀνακοινώνεται πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κόνιτσας κατὰ τὸν καλύτερο ἐμφανῆ τρόπο πρόσκληση. Τῆς ψηφοφορίας θὰ ἐποπτεύῃ ἀντιπρόσωπος τῆς Δικαστικῆς Αρχῆς στὴν Κόνιτσα. Πρὸ τῆς ψηφοφορίας θὰ γίνεται λεπτομερὴς ἀπολογι-

σμὸς τοῦ ἔργου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ 'Ιδρύματος. 'Η ψηφοφορία θὰ εἶναι μὲν ψηφοδέλτια μυστική. Καὶ θὰ ἐκλέγονται γιὰ κάθε σχολεῖο ἕνα τακτικὸ καὶ ἕνα ἀναπληρωματικὸ μέλος. Κατὰ τὸν 'Ιανουάριον τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν ἔτους, θὰ συνέρχεται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιο θὰ συγκροτεῖται σὲ σῶμα, θὰ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν του γιὰ τὴν διάρκεια τῆς τριετίας τὸν πρόεδρον, τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν Γενικὸ Γραμματέα θὰ ὁρίζει δὲ τοὺς ἐκπροσώπους του τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ύπογραφῆς καὶ ἔξουσιοδοτημένους γιὰ ἐνέργειες καὶ πράξεις ἀναγκαῖες στὴ διαχείρηση καὶ διοίκηση τοῦ 'Ιδρύματος καθὼς καὶ τὴν ἐκπροσώπηση του ἐνώπιον ἀρχῶν καὶ παντὸς τρίτου. 'Εφ' ὅσον χρόνον ζοῦν. Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ εἶναι ὁ κύριος Γιάννης Λυμπερόπουλος καὶ ἀντικαταστάτης του ὁ ἀντιπρόεδρος κύριος Κώστας Ζέρβας. Κατὰ τὸν μῆνα 'Ιανουάριον κάθε χρόνο θὰ καταστρώνεται καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ίδρυματος καθὼς καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν δραστηριοτήτων του ὁ δποῖος θὰ ύποθάλλεται πρὸς ἔγκρισιν στὸ ύπουργεῖο Οἰκονομικῶν (Διεύθυνση Κληροδοτημάτων). Γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῶν δύο μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μεταξὺ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων καθὼς καὶ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ 'Ιδρύματος θὰ κρατοῦνται πρακτικά, στὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ποὺ θὰ εἶναι ἀριθμημένο στὶς σελίδες του καὶ νόμιμα θεωρημένο ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκη Κονίτσης. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρισταμένων. 'Απαρτία ύπάρχει μόνον ἐφ' ὅσον παριστανται ἡ ἀντιπροσωπεύονται στὴ συνεδρίαση τέσσερα (4) τουλάχιστον μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. 'Η ἀντιπροσώπευση εἰς τὸ Συμβούλιο δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ σὲ πρόσωπα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Συμβούλιον προκειμένου περὶ τῶν τετάρτου καὶ πέμπτου μέλους. Προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἄλλων τριῶν (3) μελῶν του, μόνον ύπὸ τῶν ἀντικαταστῶν των. Σπὶς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θὰ προΐσταται ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς. Τὸ πρῶτο Διοικητικὸ Συμβούλιον θὰ συγκροτηθῇ μὲ τὴν πρωτοθου-

λία τῶν προσδιορισμένων διὰ τῆς παρούσης μελῶν του, ἥτοι τοῦ ύπ' ἀριθμὸν τρία, τέσσερα καὶ πέντε. Οὕτοι, θὰ προκαλέσουν καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν δύο ύπολοίπων μελῶν του. Στὸ παραπάνω "Ιδρυμα ἀφίνω μετὰ τὸν θάνατόν μου δλόκληρη τὴν εύρεθησομένη περιουσία μου, σὲ ὅτιδήποτε συνίσταται αὐτή, χρήματα, ὅμολογα, ὅμολογίες, μετοχές, κινητὰ πράγματα ἢ ἀκίνητα. 'Η ἐπιθυμία μου εἶναι: Τὸ ίδρυμα νὰ πραγματοποιεῖ τοὺς σκοπούς του μόνο μὲ τὰ εἰσοδήματα τῆς περιουσίας ποὺ τοῦ ἐγκαταλείπω, θὰ ἔχει δμως τὸ δικαίωμα, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ 'Ιδρύματος νὰ ικάνει ἐναλλαγὴ καὶ ἀντικατάσταση ἐνὸς περιουσιακοῦ στοιχείου μὲ ἄλλο ἵσης ἀξίας, ἄλλα μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ περίσκεψη. 'Η σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιὰ νὰ εἶναι ἔγκυρη θὰ πρέπει νὰ παίρνει καὶ τὴν ἔγκριση τοῦ 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν (Διεύθυνση Κληροδοτημάτων) τὸ όποιο θὰ ἔγκρινε ύποχρεωτικὰ τὴν ἀπόφαση αὐτή, ἐφ' ὅσον ύπάρχει ἐκ τῆς μεταβιβάσεως ἢ ἐναλλαγῆς προφανῆς ὡφέλεια γιὰ τὸ "Ιδρυμα ἢ ἀφευκτος ἀνάγκη ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἵκανοποιεῖται γενικώτερα ἐκ τῶν πράξεων αὐτῶν τὸ πνεῦμα τῆς διαθήκης μου (προαγωγὴ γενικώτερα τῆς Κόνιτσας) καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ 'Ιδρυματος. 'Επίσης, θὰ δικαιοῦται τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ 'Ιδρυματος νὰ προβαίνει σὲ ἀξιοποίηση τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων μου ἢ νὰ κάνει ἄλλους συνδιασμούς οἱ δποῖοι θὰ ἀποθέπουν πάντοτε στὴν ἔξυπηρέτηση τοῦ σκοποῦ τοῦ 'Ιδρυματος. 'Επιθυμῶ ἐπίσης ὅπως τὸ "Ιδρυμα νὰ φροντίσει νὰ τοποθετηθῇ στὴν πρόσοψη τοῦ ἀνεγερθησομένου Δημαρχιακοῦ Μεγάρου Κονίτσης, ἐνα ρολόϊ ποὺ θὰ χτυπάει τὶς δρες καὶ θ' ἀκούγεται στὴν Κόνιτσα. 'Η συντήρηση τοῦ ρολογιοῦ αὐτοῦ, εἶναι ἐπίσης ἔργο τοῦ 'Ιδρυματος.

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἡ Μόλιστα γιωρτάζει

"Ολοι οἱ Μόλιστινοὶ ποὺ ὅπου κι ἀνθίσκονται θὰ εἶναι τὴ μέρα αὐτὴ στὸ χωρὶὸ γιὰ τὸ οκτιερωμένο πανηγύρι, προσκαλοῦν στὴ Μόλιστα φίλους, κοντοχωριανούς, συμπατριῶτες γιὰ κοινὴ διασκέδαση.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΛΑΚΚΑΣ ΑΩΟΥ
(ΕΔΡΑ ΚΟΝΙΤΣΑ)

Κύριοι,

Με μεγάλη μας λύπη και πολλή άγανάκτηση διαβάσαμε στὸ φύλλο Γενάρης '81 τῆς ἐφημερίδος «Πανηπειρωτική» τὸ ἄρθρο μὲ τίτλο «Ο ἔθνικὸς δρυμὸς Ἀώου ἀπειλεῖται».

Εἴμαστε διαδικτυασμένοι στὴν περιοχὴν τῆς Κονίτσης στὴν οποία ἀναφέρεσθε καὶ μὲ τὴν ίδιότητα αὐτὴ πάνω στὶς ἀπόψεις σας σχετικὰ μὲ τοὺς κινδύνους τοὺς ὅποίους προβάλετε, θέλουμε νὰ σᾶς ἀπαντήσουμε σχετικὰ καὶ νὰ σᾶς μεταφέρουμε κι ἐμεῖς ἄλλους κινδύνους οὓσιωδέστερους, κινδύνους ποὺ στρέφονται ἐγαντίον τῆς διατηρήσεως τῶν χωριῶν τῆς κοιλάδας τοῦ Ἀώου καὶ γενικότερα τῶν χωριῶν τῆς ἐπαρχίας Κονίτσης.

Αντιτίθεσθε στὴν κατασκευὴ τῶν διαδοχικῶν φραγμάτων ποὺ ἔχει προγραμματίσει στὴν περιοχὴ μας ἡ ΔΕΗ.

Αντιτίθεσθε στὴν κατασκευὴ τοῦ δρόμου ποὺ θὰ γίνει στὴν χαράδρα. Ισχυρίζεσθε ὅτι στὴν περιοχὴ μας γίνονται παράνομες ἐπιθέσεις κατὰ τῆς πανίδας τῆς θλάστησης καὶ τῆς χλωρίδας.

Ἐμεῖς ποὺ καταγόμεθα καὶ ζοῦμε στὴν περιοχὴ δίκαια ἀγανακτοῦμε γιὰ τὴν θέση ποὺ πήρατε.

Ηρθατε νὰ δεῖτε πῶς ζοῦμε ἐμεῖς οἱ κάτοικοι τῆς κοιλάδας τοῦ Ἀώου;

Ἐνδιαφερθήκατε ποτὲ γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ καθημερινῶς ἀντιμετωπίζουμε; καὶ ἀναφερόμαστε σὲ προβλήματα ζωτικῆς σημασίας.

Τὰ χωριὰ τῆς κοιλάδας τοῦ Ἀώου στεροῦνται δρόμου, μένουν ἀποκλεισμένα στὴ διάρκεια τοῦ χειμῶνα γιατὶ ἡ διάβαση τῆς Τραπεζίτσας στὴ θέση «Σουσωνίτσα» ὅπου συνδέονται τὰ χωριὰ μὲ τὴν Κόνιτσα συσσωρεύει τὸν χειμώνα μέτρα χιονιοῦ καὶ μένουν τὰ χωριὰ χωρὶς συγκοινωνία, χωρὶς φῶς, χωρὶς τηλέφωνο ἕως ὅτου ἀποκατασταθεῖ ἡ συγκοινωνία καὶ σχεδὸν μόνιμα χωρὶς ύγιεινομικὴ προστασία.

Σεῖς κύριοι τῆς ΣΕΟΠΠ... καὶ τῶν ὁργανώσεων ποὺ ἐκπροσωπεῦτε ζεῦτε μακρὰν τῆς πραγματικότητος, καταστάσεις ποὺ ἐ-

ΠΡΟΣ

Συντροιστικὴ Ἐπιτροπὴ ὁργανώσεων προστασίας περιθάλλοντος (ΣΕΟΠΠ)

μεῖς ζοῦμε καθημερινῶς σεῖς μόνο στὴν τηλεόραση ἢ στὸν κινηματογράφο παρακολουθεῖτε καθισμένοι στὴν ἀναπαυτική σας πολυθρόνα.

Ἐνδιαφέρεσθε γιὰ τὰ ἄψυχα τῆς περιοχῆς μας χωρὶς νὰ ύπολογίζετε ὅτι οἱ ἀνθρωποι τῆς περιοχῆς ύποφέρουν.

Σκοπός σας ἡ διατήρηση τοῦ ώραίου Τοπίου, γιὰ νὰ ἀπολαμβάνετε τὶς ἐλάχιστες ὀρεις ποὺ τὸ ἐπισκέπτεσθε κυρίως τὸ καλοκαίρι.

Ἐνδιαφέρεσθε γιὰ τὴν διατήρηση τῆς πανίδας τῆς θλάστησης καὶ τῆς χλωρίδας χωρὶς κἄν νὰ ἐνδιαφέρεσθε γιὰ τὴν διατήρηση τῶν χωριῶν ποὺ ἔγκαταλείπονται καὶ ἐρημώνουν.

Εἶναι λογικὸ ἐπομένως νὰ περιμένουμε τὴν κατασκευὴ τέτοιων ἔργων στὴν περιοχὴ μας γιατὶ πιστεύουμε ὅτι θὰ θελτιώθοῦν κατὰ πολὺ οἱ συνθῆκες διαβιώσεώς μας. Αικόμη καὶ σήμερα ἡ δρεινή μας γῆ καλλιεργεῖται μὲ τὰ χέρια γιὰ νὰ μᾶς δώσει μετὰ ἀπὸ πολλὴ δουλειὰ τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν συντήρησή μας. Γιαυτὸ καὶ θέλεπουμε μὲ λύπη νὰ ἔγκαταλείπονται διαρκῶς τὰ χωριά μας.

Μὲ τὰ φράγματα τῆς ΔΕΗ καὶ τὸν δρόμο ἀπὸ τὴν χαράδρα τοῦ Ἀώου πιστεύουμε ὅτι θὰ λυθεῖ τὸ συγκοινωνιακό μας πρόβλημα καὶ κοντὰ σ' αὐτὸ θὰ θρούν λύση ἐνα πλῆθος προβλημάτων μας ποὺ περιμένουν πρῶτα τὴν λύση τοῦ συγκοινωνιακοῦ προβλήματος.

Θὰ δημιουργηθοῦν ικίνητρα ποὺ θὰ σταματήσουν τὸν μαρασμὸ τῶν χωριῶν, θὰ θελτιώσουν τὸ εἰσόδημα τῶν κατοίκων καὶ θὰ φέρουν πίσω τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀναγκάστηκαν νὰ ἔγκαταλείψουν τὰ σπίτια τους.

Αναφορικὰ μὲ τὶς παράνομες ὅπως τὶς λέτε ἐπιθέσεις μας κατὰ τῆς πανίδας τῆς θλάστησης καὶ τῆς χλωρίδας, σᾶς πληροφοροῦμε ὅτι ἐμεῖς μπορεῖ νὰ ζοῦμε ἀπομονωμένοι ἢ ἔστω μακριὰ ἀπὸ τὴν Κρατικὴ Ἐπιτήρηση εἴμαστε ὅμως νομιμόφρονες πολίτες καὶ ζοῦμε πάντοτε σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὲς τοῦ ικράτους, τὴν ἀλήθεια

Οι συμπατριώτες μας στήν 'Αδήνα

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ

Μὲ ἀθρόα συμμετοχὴ μελῶν καὶ φίλων τοῦ χωριοῦ μας ὁ Σύλλογος Γοργοποτάμου πραγματοποίησε στοὺς Δελφοὺς καὶ τὴν Ἀγόριανη στὶς 24 τοῦ Μάη τὴν ἡμερήσια ἔκδρομή του. Οἱ καιρὸς ἦταν ἀγορεῖατικὸς καὶ δὲν ἔλειψαν οὔτε ἡ βροχὴ οὔτε ἡ καταχνιὰ στὴ διαδρομὴ στοὺς καταπράσινους λόφους τοῦ Παρνασσοῦ, ποὺ περιόρισε τὴν δρατότητα καὶ τὴν ἀπόλαυση τοῦ μαγευτικοῦ τοπίου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνοχλητικὴν ζέστη ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία ἥλιοφάνειας ὅλη τὴν ἡμέρα. Δυστυχῶς ἡ πληθώρα τῶν ἔκδρομῶν στὸν ἴδιο χῶρο καὶ οἱ ἔκδηλωσεις τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν ποὺ συνέπεσαν, μᾶς ἐμπόδισαν νὰ σταθοῦμε στοὺς Δελφοὺς (στὸ δφαλὸ τῆς γῆς γιὰ τοὺς ἀρ-

δὲ τῶν λόγων μας μπορεῖτε νὰ ἐπιβεβαιώσετε ὃν δεῖτε τὸ ἀστυνομικὸ δελτίο τῆς περιοχῆς.

Δὲν μποροῦμε δῆμος μὲ κανένα τρόπο νὰ συμβιβαστοῦμε μὲ τὴν γνώμη σας κατὰ τὴν δποία προτιμᾶτε νὰ ζοῦμε συνέχῶς ἐμεῖς οἱ ἡρωϊκοὶ ἀκρίτες στὴν πρωτόγονη κατάστασή μας μὲ σκοπὸ νὰ διαφυλαχθεῖ ἡ ώραιότητα τοῦ τοπίου.

"Ισως, δρθὰ διερωτώμεθα, οἱ ἀνθρώποι ἡ τὰ ώραια τοπία ἔχουν μεγαλύτερη ἀξία; "Αλλωστε μὲ τὴν κατασκευὴ τῶν φραγμάτων ποὺ προγραμμάτισε ἡ ΔΕΗ καὶ τὰ ὄποια — τονίζουμε — θὰ δώσουν ζωὴ στὴν περιοχή μας δὲν πρόκειται νὰ ἐπέλθει βιβλικὴ καταστροφὴ ὅπως ισχυρίζεσθε, τὸ ψύχος τοῦ νεροῦ θὰ σκεπάσει μόλις ἐλάχιστα θαμνώδη φυτὰ τῆς περιοχῆς πλησίον τοῦ ποταμοῦ ἡ δὲ σπάνια ὅπως τὴν χαρακτηρίζετε πανίδα καὶ χλωρίδα νὰ εἰστε βέβαιοι ὅτι θὰ δρεῖ περισσότερη ἀνθρώπινη προστασία, γιαυτὸ καὶ ἀπὸ τὴν θέση αὐτὴ παρακαλοῦμε τὴν ΔΕΗ νὰ προθεῖ στὴν κατασκευὴ τῶν φραγμάτων ποὺ προγραμμάτισε.

Μετὰ ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω μὲ τὰ ὄποια προσπαθήσαμε νὰ σᾶς ἐκθέσουμε τὴν ἀθλια κατάσταση τῶν χωριῶν καὶ τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς, πιστεύουμε ὅτι θὰ

χαίους προγόνους μας) γιὰ νὰ δοῦμε ἀπὸ κοντὰ ὅ,τι ἀπόμεινε ἀπὸ τὸν πολιτισμὸ ποὺ μᾶς κληρονόμησαν. "Ετσι περαστικοὶ προσκυνητὲς ἀπὸ τὸν Ἱερὸ αὐτὸ τόπο συνεχίσαμε τὴν πορεία μας γιὰ τὴν Ἀγόριανη. Στὴ διάρκεια τῆς διαδρομῆς ὁ Νικ. Καζαρίας μίλησε ἀναλυτικὰ γιὰ τὴν μαντικὴ τέχνη, γιὰ τὸ Μαντεῖο τῶν Δελφῶν, γιὰ τοὺς Δελφοὺς καὶ γιὰ τὴ διαδικασία ποὺ ἀκολουθούσανε, οἱ ἐγδιαφερόμενοι ποὺ προσέφευγαν ἐκεῖ ἀπὸ πολλὰ σημεῖα τῆς γῆς καὶ οἱ Ἱερεῖς καὶ Ιέρειες, γιὰ νὰ τοὺς δοθεῖ ὁ πάντοτε διφορούμενος χρησμός.

Σὲ μαγευτικὴ τοποθεσία τῆς Ἀγόριανης στήθηκε τὸ πλούσιο τραπέζι καὶ ἐπακολούθησε χορὸς καὶ διάφορα παιχνίδια. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐπιστροφῆς, ἡ διάδοxa τῆς Ολ. Σκαλιστῆ, Ελένης Γιώτη καὶ

ἀναθεωρήσετε τὶς ἀπόψεις σας, ὃν φυσικὰ λάβετε ὑπ' ὄψη σας καὶ τὸν παράγοντα ἀνθρωπος, εἴμεθα δὲ πάντα στὴ διάθεσή σας ἔτοιμοι νὰ σᾶς ὑποδεχθοῦμε καὶ νὰ σᾶς ξεναγήσουμε στὴν κοιλάδα μας γιὰ νὰ ζήσετε, ὃν ἐπιθυμεῖτε ἀπὸ κοντὰ τὴν κατάστασή μας καὶ νὰ ἐξακριβώσετε μὲ τὰ μάτια σας τὴν ἀλήθεια τῶν ὅσων σᾶς γράφουμε καὶ τότε πιστεύουμε σίγουρα πώς θὰ δικαιωθοῦμε.

Γιὰ τὸν Ἀναπτυξιακὸ Σύνδεσμο Λάκκας Αώου.

· Ο Πρόεδρος
· Ιωάννης Μίσσιος

· Ο Γραμματέας
· Απόστολος Τσιρώνης

Κοινοποίηση

1. Πρόεδρο Δημοκρατίας
2. Πρόεδρο Κυβερνήσεως
3. 'Υπουργὸ Γεωργίας
4. 'Υπουργὸ Χωροταξίας Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος
5. 'Υπουργὸ Εθνικῆς Αμύνης κ. Αθέρωφ
6. Βουλευτὲς Ιωαννίνων
7. Νομάρχην Ιωαννίνων
8. Δήμαρχον Κονίτσης

Μαργαρ. Θεολόγου διακρίθηκε στους χορούς, τὰ Δημοτικὰ καὶ τὰ ἄλλα τραγούδια. Κανεὶς δὲν θὰ ξεχάσει τις ώρατις ἐντυπώσεις ποὺ ἀπεκόμισε καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἔκδρομή.

Τὴν ἕδια μέρα οἱ Σύλλογοι τῆς Κοινότητος, Ἀμαράντου, Ἀγ. Βαρθάρας καὶ Πηγῆς - Νικάνωρος τῆς Ἐπαρχίας μας διοργάνωσαν παρόμοιες ἔκδρομὲς μὲ τελικὸ προορισμὸ τὴν Ἀγόριανη. Δυστυχῶς ἡ συγάντηση ὅλων μας ἔγινε στὸ τέλος περίπου τῆς διαιρούχης μας ἐκεῖ καὶ ἔτσι δὲν μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία κοινῶν ἔκδηλωσεων. Στὸ μέλλον οἱ Σύλλογοι τῆς περιοχῆς μας ἀς προσπαθήσουν νὰ ἐπιτύχουν κοινὲς ἔκδρομὲς γνωριμίας, ποὺ θὰ εἶναι καὶ περισσότερο εὐχάριστες.

N.D.K.

ΟΙ ΕΞΩΧΙΤΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Οἱ Ἐξωχίτες ποὺ ζοῦν στὴν Ἀθήνα ἀπόχτησαν πιὰ τὸν Ἐκπολιτιστικὸ τους Σύλλογο μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ προσωρινό τους Συμβούλιο.

Τὴν συγχρότηση καὶ τὴν ἐμφάνισή του ὁ Σύλλογος, τὴν ύλοποίησε μὲ τὴν πρώτη ἐκπολιτιστική του ἔκδηλωση, μιὰ ὅμορφη ἔκδρομή στὰ Πολιτικὰ τῆς Εὔβοιας, στὶς 14 του Ἰουν.

Οἱ οἰ Εξωχίτες στὴν ἔκδρομή, οἱ Ζελεστινοὶ μὲ τὸ παλιό τους ὄνομα, μαζὶ μὲ τοὺς Βραντιστιγούς, τοῦ διπλανοῦ συγκοινισμοῦ τῆς Τράπεζας, λέες κι ἀποτελοῦσαν μιὰ οἰκογένεια, μιὰ χαρούμενη συντροφιά. Ἐκαναν μπάνιο ὅσοι ἦθελαν κι ὅστερα ἔστρωσαν κάτω ἀπὸ τὶς λεῦκες κι ἀπλωσαν τὰ φαγιά τους ὅπως στὰ πανηγύρια τοῦ χωριοῦ. Οἱ πίττες ἔκαναν κύκλο, τ' ἀληγοκεράσιατα ἔπαιργαν κι ἔδιναν κι οἱ εὐγές κορυφώνονταν: «Καλῶς ἀνταμωθήκαμεν!», «Καλορρέζικος ὁ Σύλλογος!...». Κι ὁ χορὸς στήθηκε, τὸ γλέντι ἀναψε!... Τὰ Νειάτα, μὲ τὴν πλούσια συμμετοχή τους, κάνουν ζηλευτὴ τὴν παρουσία τους.

Μέσα στὸ πούλιαν, σ' ὅλη τὴν διαδρομή στὸν πηγαῖνο καὶ στὸ γυρισμό, κυριαρχεῖ τὸ κέφι καὶ ἡ ζωντάνια, μὲ τραγούδια, ὄνειρα καὶ ἀπαγγελίες.

Τὴν καλὴ ἀρχὴ ἔγινε. Κι ὅπως ἀνακοινώθηκε, ἡ δεύτερη ἔκδηλωση θάνατος ἡ

ἔκδρομή στὴν Ἐξοχὴ τὸ Δεκαπενταύγουστο. Αὐτὴ ὅμως θὰ πραγματοποιηθεῖ καὶ θὰ πετύχει, ὅν ὅλοι οἱ συγχωριανοὶ τῆς Ἀθήνας δοηθήσουν μὲ τὴν δλοπρόθυμη συμμετοχή τους.

Ο ΕΚΔΡΟΜΙΚΟΣ

Τὸ προσωρινὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου ἀποτελέστηκε ἀπὸ τοὺς:

Κώστα Ἀγαστασιάδη
Βασίλη Βλάχο
Γιώργο Βλάχο
Βασίλη Καραμπέτση
Νίκο Καρρᾶ
Τάκη Στρατσιάνη
Βαγγέλη Τσιλίφη

Καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ἀς θυμηθοῦμε ξανὰ καὶ τὶς δυὸ σεβάσμιες γερόντισσες ποὺ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν ζωὴ σχεδὸν ἔκατον ρούτισσες, τοὺς τελευταίους μῆνες, τὴν Οὐρανία Δ. Καραμπέτση καὶ τὴν Βασιλικὴ Π. Βλάχου.

Πέθαναν στὴν Ἀθήνα καὶ τάφηκαν στὴν Ἐξοχὴ σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία τους ἐπιθυμία ποὺ ἐκτέλεσαν τὰ φιλόστοργα παιδιά τους. Αἰωνία τους ἡ μνήμη.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Ἐκδρομή γιὰ τὴν Βούρμπιανη ὁργανώνει δ Σύνδεσμος Βούρμπιανης γιὰ τὴν γιορ-

Ἀπὸ τὴν ἔκδρομή των Ἐξωχιτών.

Γράμματα που παίρνουμε

Έν Γοργοποτάμῳ, τῇ 29 Μαΐου 1981

Πρὸς

Τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς συντακτικῆς ἐ-
πιτροπῆς τοῦ περιοδικοῦ «Κόνιτσα»

Αθήνας

Ἄγαπητοί Κύριοι,

Μαζὶ μὲ τὰ ὄλόθερμα συγχαρητήριά μου
διὰ τὴν εὐγενὴ καὶ ἀξιέπαινη πρωτοβου-
λία σας πρὸς ἐπαγέκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ
«Κόνιτσα» τὸ δόποῖον ως νομίζω τὰ μέγι-
στα θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀγάπτυξιν τῆς
δοξασμένης καὶ ἱστορικῆς Ἐπαρχίας μας,
σᾶς στέλνω σχετικὸ δημοσίευμα μὲ τὴν πα-
ράκλησιν γὰρ καταχωρηθῆ εἰς τὸ ἔγκριτον
περιοδικόν μας χωρὶς καθυστέρησιν εἰ δυ-
νατόν.

Μὲ εὐχαριστίες
καὶ ἐγκαρδίους πατριωτ. χαιρετισμούς

Βασίλειος Γερασίμου
Συντ) χος Γραμμ. Κοινοτήτων

Ἄγαπητοί μας κύριοι,

Πρῶτα - πρῶτα πρέπει γὰρ σᾶς συγ-
χαροῦμε γιὰ τὴν πρωτοβουλία σας γὰρ ἔχ-
δόσετε τὸ περιοδικὸ «ΚΟΝΙΤΣΑ», μὲ σκο-
πὸ τὴν ἐνημέρωση καὶ τὴν προώθηση τῶν
κοινῶν προβλημάτων τῆς Ἐπαρχίας μας,
ποὺ δυστυχῶς εἶναι ἀμέτρητα.

Θὰ σᾶς ἀπασχολήσουμε μὲ θέματα, ποὺ
καυτηριάζουν ἀπὸ καιρὸ τοὺς κατοίκους
τῆς Λάκκας — Αώου, ποὺ περιέχει τὰ
πέντε χωριά: Ἐλεύθερον — Παλαιοσέ-

τὴ τοῦ Προφήτη Ἡλία.

Η ἀδελφότητα Πηγιωτῶν - Νικανορι-
τῶν ἐπίσης γιὰ τὰ χωριά τῆς Ἀγίας Πα-
ρασκευῆς καὶ τοῦ Ἀγίου Νικάνορος, ἀλ-
λὰ καὶ πολλὲς ἀλλες ἀδελφότητες δργα-
γώνουν ἔκδροιμὲς γιὰ τὰ χωριά τους, μὲ
γενικὸ ξεσηκωμὸ γιὰ τὸ μεγάλο πανηγύρι
τῆς 15 Αύγουστου.

λιογ — Πάδες — "Αρματα καὶ τέλος τὸ
μεγαλύτερο χωριὸ τῆς ἐπαρχίας μας Δί-
στρατον (Βριάζα), εἰς τὸ δόποῖον θὰ πε-
ριορισθοῦμε, διὰ νὰ γνωρίσετε καὶ σεῖς καὶ
οἱ ἀναγνῶστες σας τουλάχιστον διὰ τοῦ
τρόπου αὐτοῦ τὴν τωρινὴ κατάσταση τοῦ
Διστράτου.

Διὰ τὴν ἐνημέρωση βέβαια τῶν ἀναγνω-
στῶν σας τὸ Δίστρατο ἔχει ἀξιοπρόσεκτη
ἱστορία.

Στὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας μὴ
ἀντέχοντας τὸν ζένο ζυγὸ παρουσίασε ἐγ-
τονη ἀντιστασιακὴ δράση μὲ κλέφτες στὰ
βουνά, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν θρυλικὸ Καπε-
τὰν Γκαρέλια.

Διστρατιώτες ἔλαβον μέρος σ' ὅλους τοὺς
πατριωτικοὺς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ μας μὲ ἀ-
ποκορύφωμα τὴν ἐποποιία τοῦ '40 καὶ τὴν
παλλαϊκὴ ἀντίσταση.

Αὐτὰ ἐν συντομίᾳ, διὰ νὰ περάσουμε
στὰ σημερινὰ προβλήματα:

— Η ἐγκατάλειψη ἔχει ἀφήσει ἔντονα
τὰ σημάδια σὲ δλους τοὺς τομεῖς.

Εὔτυχες τὸ ἔτος 1980. Εἰσοδος τῆς Ἑλ-
λάδας στὴν Ε.Ο.Κ., καὶ ἡ ἐπαρχιακὴ δόδος
Κόνιτσας — Διστράτου, ἀν εἴναι δυνατὸν
νὰ δονομασθεῖ «δόδός», σχεδὸν ἀδιάβατη τὸν
χειμώνα, μὲ πολλοὺς κόπους καθίσταται
διαβατὴ τὸ οαλοκαίρι.

Δι' αὐτὸ τὸ θέμα δὲν νομίζουμε πὼς θὰ
θροῦν κάποια σοδαρή δικαιολογία οἱ κ.κ.
θουλευτὲς τοῦ νομοῦ μας καὶ κατὰ κύ-
ριο λόγο τοῦ κυβερνῶντος κόμματος.

— Υπάρχει ἔνα Ἀγροτικὸ Ιατρεῖο στὶς
Πάδες, ποὺ λόγω τῶν τοπικῶν συγθηκῶν
δὲν ἀνταποκρίνεται στὴν ἀποστολή του.

Εἰδικὰ τὸ Δίστρατο ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ
μόνιμο Ιατρεῖο γιὰ τοὺς 500 κατοίκους,
ἄν ληφθοῦν ὑπ' ὅψιν οἱ ἀθλιες συγκοινω-
νιακὲς συγθῆκες.

— Τὸ Δίστρατο (Βριάζα) ἔξυπηρετεῖ-
ται ἀπὸ ἔνα τηλέφωνο, τὸ δόποῖο γιὰ με-
γάλα χρονικὰ διαστήματα δὲν λειτουργεῖ.

— Οσον ἀφορᾶ τοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ
μὲ τὴν πρώτη θροχὴ μετατρέπονται σὲ λα-
σπόδροιμους.

Αὐτὰ σὲ γενικὲς γραμμὲς τὰ οἰκτρὰ συμ-

πτώματα τῆς ἐγκατάλειψης ἀπὸ τὴν πολιτεία.

Αὐτὸς δὲν σημαίνει πώς εἶναι ὅλα «μαῦρα». Απὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἡ φύση ἔχει προσφέρει ἀρκετὰ πλούσιες καλλογές στὴν περιοχή. Τὸ πλούσιο πράσινο σὲ πεῦκα - ἔλατα καὶ καρποφόρα δέντρα.

Τὰ ἀφθονα τρεχούμενα γερά σὲ συγδυασμὸ μὲ τὴν πατροπαράδοτη φιλοξενία τῶν «Βριαζιωτῶν» ἀποτελοῦν δασικές προϋποθέσεις, γιὰ τὴν τουριστικὴ ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς ὅλο τὸ χρόνο.

Ἡ πλούσια πολιτιστικὴ παράδοση, ἡ λαϊκὴ τέχνη μὲ ἀποκορύφωμα τὰ πανηγύρια μποροῦν νὰ γίνουν πόλος ἐλέγχης τουριστῶν.

Σκοπὸς τῆς ἐπιστολῆς εἶναι γ' ἀφυπνήσει τὶς συγειδήσεις δλῶν μας καὶ ἴδιαίτερα τῶν δουλευτῶν τοῦ γοιμοῦ μας, μιᾶς καὶ πλησιάζουν μὲ γοργὸ ρυθμὸ οἱ ἐκλογές.

Εὐχαριστῶ θερμῶς, μὲ ἐκτίμηση
Παπαευθυμίου Ιωάννης
Δίστρατο 30) 4) 81

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Δημ. Ραμαντάνην, Γρεβενά.

Πήραμε συνδρομές σας. Εὐχαριστοῦμε. Σχετικὰ μὲ ἐπιστολὴ σας θὰ γράψουμε στὸ ἐπόμενο τεῦχος. Τὴ διεύθυνση ποὺ μᾶς ζητᾶτε δὲν τὴν ἔχουμε.

Θεοφάνην Μανώλην, Θεσσαλονίκη.

Ανδρέων Κουσιαφέν, Πάτρα.

Πήραμε ἐπιταγές σας. Εὐχαριστοῦμε.

‘Ο συμπατριώτης

ΚΩΝ. Β. ΝΟΥΤΣΗΣ

Δερματολόγος — Αφροδισιολόγος
τ. ιατρὸς Νοσ. «Ανδρέου Συγγροῦ»
Ιατρὸς Νοσοκ. «Λειμωδῶν»

Δέχεται:

5 — 8 μ.μ. πλὴν Σαββάτου

Ιατρεῖον: Σόλωνος 66

(ἔναντι Νομικῆς Σχολῆς)

Τηλ. 3602.966

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙ (ΛΥΚΟΡΡΑΧΗ)

Πρὸ ἡμερῶν πραγματοποιήθηκε στὴν Κοινότητά μας 2ήμερο σεμινάριο Τυροκομίας, τὸ διποίο παρακολούθησαν πολλοὶ κάτοικοι ὄνδρες καὶ γυναῖκες. Τὸ πρόγραμμα διεύθυνε ἡ ὑπάλληλος τῆς Αγροτικῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς Ανάπτυξης Κόνιτσας δεσποινὶς Γαλάτεια Φίλη καὶ τὴν τυροκόμηση τὴν ἐανέ δ τυροκόμος τῆς Δ)νσης Γεωργίας Ιωαννίνων κ. Νικόλαος Παπακώστας.

Ἐπίσης ἔληξε καὶ 25θήμερη ἐκπαίδευση ποὺ ἔκανε ἡ Ν.Ε.Λ.Ε. Ιωαννίνων στὸ κέντημα μηχανῆς, τὴν ὅποια παρακολούθησαν πολλὲς κυρίες καὶ δεσποινίδες τοῦ χωριοῦ μας καὶ τὴν διποία ἐκπαίδευση ἔκανε ἡ δεσποινὶς Αντωνέλλα Εύθυμιάδου.

Καὶ οἱ δύο ὡς ὄντων ἐκπαίδευσεις ἦταν πολὺ πετυχημένες καὶ χρήσιμες γιὰ τὴν οἰκιακὴ οἰκονομία κάθε νοικοκυριοῦ καὶ τὸ Κράτος ὅρθὰ πραγματοποιεῖ τέτοιες ἐκπαίδευσεις στὰ χωριά.

Οἱ πιστώσεις ποὺ χορηγήθηκαν ἐφέτος ἀπὸ τὸ Νομαρχιακὸ Ταμεῖο Ιωαννίνων ἦταν πολὺ λίνες, 150.000 δρ., γιὰ δρόμους στὸ νέο χωριό καὶ 100.000 στὴν Ερανικὴ Επιτροπὴ ἀνέγερσης τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ. Ο νέος ούκισμὸς τῆς Κοινότητάς μας ποὺ μεταφέρθηκε τὸ παλαιὸ χωριό ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσει χίλια δυὸ προβλήματα, (ἐπέκταση τοῦ ούκισμοῦ, ἥλεκτροφώτιση, Κοινοτικὸ κατάστημα, Δημοτικὸ Σχολεῖο, προστατευτικὰ ἔργα στὸ ποταμὸ Ντιβόϊκα, δρόμοι κ.ἄ.) τὰ διποία δυστυχῶς ἀπὸ βετίας ποὺ μεταφέρθηκε ἡ Κοινότητα ἐκκρεμοῦν κι ἀκόμη δὲν δρῆκαν τὴν λύση τους.

ΣΩΤ. ΦΑΣΟΥΛΗΣ

ΠΗΡΑΜΕ ΤΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΧΑΡΑΛ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ, Αθήνα
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΡΑΣ, Ηλιόρραχη
ΤΑΚΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΗΣ, Αθήνα
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ, Κόνιτσα
ΝΙΚΟΛ. ΤΙΜΑΣ, Νέα Λιόσια
ΧΡΙΣΤΟΣ ΖΟΥΚΗΣ, Νέα Λιόσια
ΙΩΑΝΝ. ΕΞΑΡΧΑΚΗΣ, Αθήνα
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΔΟΥΚΑΣ, Αθήνα
ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΙΤΣΩΝΑ, Περιστέρι
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ, Θεσσαλονίκη
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΜΗΤΣΗΣ, Πλαχιά
ΑΛΕΞ. ΚΕΦΑΛΑΣ, Πηγή
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΠΑΚΑΗΣ, Ξάνθη
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΛΕΤΣΙΟΣ, Μόλιστα
ΘΩΜΑΣ ΔΕΡΒΟΣ, Χαλάνδρι
ΣΩΤΗΡΗΣ ΕΞΑΡΧΟΣ, Πειραιάς
ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ, Αθήνα
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΣ, Μυρτιά Αιγαίου
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ, Τέμενη Αιγαίου
ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ Τέμενη Αιγαίου
ΝΙΚΟΣ ΡΙΖΟΣ, Αίγιο

Νέα από τήν πατρίδα

Ένέργειες Δημάρχου και Προέδρου Δημοτ. Συμβουλίου.

● Κατά τήν πρόσφατη μετάβασή τους στήν Αθήνα, ό Δήμαρχος κ. Σ. Γκότζος και ό Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Ι. Γουσγούνης ἐπεσκέφθησαν 'Υπουργούς και ἄλλους ἀρμόδιους γιὰ τὴν ἐπίλυση διαφόρων ζητημάτων τοῦ Δήμου Κονίτσης. Μεταξὺ αὐτῶν ό 'Υφυπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Σουφλιᾶς ἔχορήγησε δύο ἑκατομμύρια δρχ. γιὰ δημοτικοὺς δρόμους και γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ δ 'Υπουργὸς Δημοσίων "Εργων κ. Τζανετάκης ἔνα ἑκατομμύριο. Ο δὲ 'Υπουργὸς Χωροταξίας και Περιβάλλοντος κ. Πλυτᾶς ἔχορήγησε 600.000 γιὰ διαμόρφωση δημοτικῶν χώρων.

● Μὲ ἔγγραφό του πρὸς τὴν Δ.Ε.Η. ό δήμαρχος κ. Γκότζος ζητάει νὰ πληροφορῇ, ἀν μέρος τοῦ νεροῦ ἀπὸ τὶς πηγὲς τοῦ Αώου μεταφερθεῖ μὲ σήραγγα στὸν Αραχθό. Οἱ κάτοικοι και οἱ γεωργοὶ τῆς πεδιάδος Κονίτσης ἀνησυχοῦν, διότι πιστεύουν πὼς σὲ τέτοια περίπτωση, τὸ νερὸ δὲν θὰ ἐπαρκεῖ γιὰ νὰ ποτίζονται τὰ 17.

Αρχαιρεσίες

● Κατόπιν διεξαγωγῆς ἑκλογῶν ἡ Διοικ. 'Επιτροπὴ τῆς Ορειβατικῆς Όμάδος Κονίτσης ἀποτελέστηκε ἀπὸ τοὺς ἔξῆς: 'Αρχηγὸς ξαναεκλέχθηκε ό κ. Σωτήριος Τουφίδης και Ταμίας ἐπίσης ό κ. Αθανάσιος Στεργίου. Γραμματέας ἑκλέχθηκε ό καθηγητὴς κ. Δημήτριος Γάτσος και μέλος ό κ. Ιωάννης Λαζαρίδης.

● 'Εκλογὲς διεξήχθησαν ἐπίσης και στὸν Εμπορεπαγγελματικὸ Σύλλογο Κονίτσης και ἔξελέγη τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο. Τὰ δύο ἀπὸ τὰ πέντε μέλη ἐπανεξελέγησαν και τὰ τρία εἶναι νέα. Συγκεκριμένα ό κ. Ιωάννης Μίσιος ἐπανεκλέχθηκε Πρόεδρος. Τὸ ἴδιο και ό κ. Δημήτριος 000 στρέμματα τοῦ ικάμπου τῆς Κονίτσας.

ΠΡΩΣΦΟΡΑ

Στὴ μνήμη τῆς μητέρας τους Δέσποινας Τζουμέρκα ἀπὸ τὴν Πουργιά, τὰ παιδιά της ἐκπληρώνοντας ἐπιθυμία της που εἶχε ἐκφράσει πρὶν πεθάνει, κατέθεσαν στὸ περιοδικό μιας τὸ ποσὸ τῶν 5.000 δρχ. γιὰ τὸ γηροκομεῖο τῆς Ι. Μητροπόλεως Κονίτσης.

τριος Πούλιος ἐκλέχθηκε πάλι ό Α. τιπρόεδρος. Απὸ τοὺς νέους δ κ. Αναστάσιος Πηγαδᾶς ἀνεδείχθη Γεν. Γραμματεύς, δ κ. Παναγιώτης Μπάρμπας Ταμίας και ό κ. Δημήτριος Ζούκης μέλος.

● Κατόπιν ἀρχαιρεσιῶν στὸ νέο Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Κονίτσης, ἐκλέχτηκαν οἱ: Ιω. Αναγνώστου, Γ. Κασιόλας, Χρ. Οίκονόμου, Π. Λεοντάρης και Ιω. Ντάφλης.

Ένέργειες τοῦ Μητροπολίτη μας

● Στὶς 28-6-81 ό Μητροπολίτης μας κ. Σεβαστιανὸς δργάνωσε στὴν Κόνιτσα ἐκδηλώσεις γιὰ τοὺς "Ελληνες τῆς Β. Ήπείρου και μίλησε γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ στὴν κεντρικὴ πλατεία τῆς πόλεως.

Ἐπίσης μὲ τηλεγράφημά του ποὺ ἀπευθύνεται στὸν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς, στὸν Πρωθυπουργό, στὸν Πρόεδρο τοῦ ΠΑΣΟΚ, στοὺς 'Υπουργοὺς Εξωτερικῶν και Εθν. Αμύνης, στοὺς Βουλευτές Ιωαννίνων και στὴν Κα Βιργινία Τσουδεροῦ, ἐκφράζει τὴ συμπαράστασή του στὴν ἐρώτηση ποὺ κατέθεσε στὴ Βουλὴ ή Βουλευτὴς Αθηνῶν κ. Βιργινία Τσουδεροῦ γιὰ τὸν Ελληνισμὸ τῆς Β. Ήπείρου.

Έκτέλεση έργων

● "Αρχισε και ποογωδεῖ ἡ ἀνέγερση τῶν 26 ἔργατικῶν κατοικιῶν στὸ νέο συνοικισμὸ «Γραβίτσια - Κάτω Κονίτσης». Επίσης δέ, συνεχίζεται ἡ κατασκευὴ τῆς Παιδικῆς Χαοᾶς στὴν τοποθεσία Καρυές στὴν Απάνω Κόνιτσα.

● Τὸ Δασαρχεῖο Κονίτσης κατασκευάζει ποτίστρες στὴν Κλειδωνιὰ και "Αρματα, προβόλους στὴν Αγία Παρασκευὴ και Λυκόρραχη και διανοίγει ἡ ἐπισκευάζει δασικοὺς δρόμους στὸ Ελεύθερο, Λαγκάδα, Φούρκα, Αετομηλίτσα κλπ. Προμηθεύτηκε ἐπίσης 350 φασιανοὺς και 150 πέρδικες γιὰ ἐμπλουτισμὸ τῶν καταφύγίων θηραμάτων.

● Επισκευάστηκαν ἀπὸ τὴν 3η Δ.Ε.Κ.Ε. διάφορες λακκούβες κλπ. στὸ τμῆμα τῆς δημοσίας δοδοῦ ποὺ περνάει μέσα ἀπὸ τὴν Κόνιτσα.

● Εγκρίθηκαν ἐφέτος 50 ἑκατομμύρια γιὰ νὰ συνεχιστοῦν οἱ ἔργασίες τοῦ ἀρδευτικοῦ τῆς πεδιάδος Κονίτσης.

Θανατηφόρο δυστύχημα

● Τέσσερα χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὴν Κόνιτσα στὴν Πλάκα, συνέβηκε στὶς 14-6-81

θανατηφόρο δυστύχημα. Μεγάλο αύτοκίνητο - νταλίκα που άδηγούσε ό Xρήστος Γκανάτσιος 45 χρονών άπό τη Θεσσαλονίκη, σύνατράπηκε και κατακρημνίστηκε με άποτέλεσμα νά τραυματισθεί έλαφρά ό ίδιος και θανάσιμα ό υιός του Αργύριος 14 έτών που άπεβίωσε τήν έπομένη.

Έκδρομες

● Πραγματοποιήθηκε και έφετος ή έτησια έκδρομή των Σπιτιών του Παιδιού της Επαρχίας μας (Μάζιου, Καστανέας και Ζούρμπιανης). Οι έκδρομεις έπισκεψήθηκαν διάφορες πόλεις και άξιοθέατα: της Μακεδονίας, Θεσσαλίας και τὸ Μέτσοβο και Γιάννενα.

● Έκδρομή διοργάνωσε και ό φιλόθρησκος κ. Γ. Μπαρμπούτης στήν Ι. Μονή Μαλεβῆς Πελοποννήσου, με ένδιάμεσο σταθμό τὸ Αγρίνιο, όπου οι έκδρομεις έκκλησιάσθηκαν και έπισκεψήθηκαν και τὸν τόπο του μαρτυρίου του Αγίου Ιωάννου του έκ Κονίτσης. Έπισκεψήθηκαν έπισης: Πάτρα, Αίγιο, Αργος, Ναύπλιο κλπ.

● Η Ορειβατική Ομάδα της Κόνιτσας πραγματοποίησε δύο έξορμήσεις. Στις 7-6-81 έγινε άναβαση στὴ Γκαμήλα (ύψομ. 2.497), έντεκα άτομα και στις 14-6-81 στήν Καρουτιά - Ροϊδοβούνι 9 άτομα.

● Στις 28-6-81 οι Ορειβάτες της Κόνιτσας πραγματοποίησαν έκδρομή - άναβαση στὸ Βουνὸ της Κλειδωνιᾶς, όπου έψησαν και δυὸ ἀρνιὰ και πέρασαν μιὰ εύχαριστη μέρα.

Γιορτὲς και Πανηγύρια

● Με έπιτυχία και κοσμοσυρροή έορτάθηκε τὸ πανηγύρι της Αγίας Τριάδος στὸ ομώνυμο έξωκλήσι στὸν Κάμπο της Κόνιτσας. Μετὰ τὴ θεία Λειτουργία και τὸν Αγιασμό, έπακολούθησε γλέντι και χορὸς με λαϊκὰ σργανα που κράτησε ώς τὸ βράδι.

● Γλέντι και χορὸς έγιναν και σὲ κέντρο στὸ Βοϊδομάτι. Άλλα έκει έγιναν και παρεξηγήσεις και φασαρίες λόγω ύπερβολικῆς θυσίας στὸν Διόνυσο και στὸ Βάκνο.

● Στις 4-6-81 διοργανώθηκε μιὰ μικρὴ έορτὴ στὸ Οἰκοτροφεῖο του Εθνικοῦ Οργανισμοῦ Προνοίας Μολυβδοσκεπάστου και παρευρέθησαν σ' αὐτὴ άνωτεροι ύπαλληλοι του Ο.Τ.Ε. άπό τὰ Ιωάννινα με έπικεφαλῆς τὸν Συνκροτηματάρχη Ήπείρου κ. Κων. Κωστούλα, δ' οποῖος μοίρασε διάληπτα ώραία δῶρα, έκ μέρους του ΟΤΕ στοὺς τροφίμους του Οἰκοτροφείου.

● Με γλέντια και λαϊκές διασκεδάσεις στὰ καφενεῖα και κέντρα της Κάτω Κόνιτσας, άπό τὸ Δέντρο μέχρι τὸ παραποτάμιο «Λιμεναρχεῖο», γιορτάστηκε τὸ πανηγύρι της Αναλήψεως. Δίπλα δὲ άπό τὴν παλιὰ γέφυρα του Αώου στὸ «Σιάρ - Κα-

τῆ» (μᾶλλον Σιάδ' - Κατῆ), έκανε τὶς σχοινοβατικὲς έπιδείξεις του και ό γνωστὸς σχοινοβάτης Κριστιάνο Τρούμπε, που τὶς παρακολούθησε πολὺς κόσμος.

● Με έπιτυχία και κοσμοσυρροή και γλέντι με λαϊκὰ σργανα έγινε στὶς 29 - 30 Ιουνίου '81 τὸ πανηγύρι τῶν Αγίων Αποστόλων στὸ χωριό Μολυβδοσκεπάστη. Τὸ διοργάνωσε ή Αδελφότητα Μολυβδοσκεπαστινῶν και εἶχε και λαχειοφόρο άγορά με ώραία δῶρα.

Διάφορα

● Ο Σύνδεσμος Λάκκας - Αώου άπεστειλε τηλεγράφημα διαμαρτυρίας πρὸς τοὺς κ.κ. Πρόεδρο Δημοκρατίας, Πρωθυπουργό, Υπουργὸ Εθν. Αιμύνης, Διοικητὴ ΔΕΗ κλπ. γιὰ τὸ ζήτημα της μεταφορᾶς και μεταστροφῆς τῶν ύδατων τῶν πηγῶν του Αώου πρὸς ἄλλη κατεύθυνση, με άσφαλὲς άποτέλεσμα νὰ στερηθεὶ η περιοχὴ Κονίτσης ἀρκετὴ ποσότητα νεροῦ και νὰ ματαιωθεὶ ίσως η μελλοντικὴ κατασκευὴ φράγματος και ύδροηλεκτρικοῦ ἔργου στὴν Επαρχία μας.

● Διοργανώθηκαν άπὸ τὸ Κέντρο Επιμορφώσεως Κονίτσης και λειτουργοῦν ταχύρρυθμα Τμήματα έκμαθήσεως Κεντήματος μηχανῆς και ραπτικῆς - κοπτικῆς στὴν Απάνω και Κάτω Κόνιτσα και στὰ χωριά: Δίστρατο, Κεφαλοχώρι - Λυκόρρωση, Μολυβδοσκεπάστη και Καλπάκι. Εἰς αὐτὰ φοιτοῦν 120 περίπου ικυρίες και δεσποινίδες και τὰ μαθήματα λήγουν στὸ τέλος Ιουνίου.

● Αρχισε η λειτουργία τῶν Μαθητικῶν Κατασκηνώσεων Κονίτσης. Πεικλαρίου με 120 τροφίμους και με Αρχηγὸ τὸν διδάσκαλο κ. Ιωάννη Καπράντζιο. Και με τὴν εύκαιρια θὰ τὸ ύπενθυμίσουμε και θὰ τὸ τονίσουμε και πάλι. Τὰ παιδιὰ τὰ δικά μας θὰ ἐπρεπε νὰ πηγαίνουν στὶς θαλασσινές Κατασκηνώσεις και τὰ παιδιὰ τῶν παραθαλασσίων περιοχῶν νὰ ἔρχονται στὶς δικές μας.

● Οπως οἱ μύριοι τοῦ Ξενοφῶντος περίμεναν με ἀγωνία νὰ φανεῖ η θάλασσα και δτὰν τὴν ἀντίκρυσαν ἀπὸ μακρυὰ ἀνεφώνησαν: «Θάλαττα! Θάλαττα!» έτσι και οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν της Λάκκας Αώου, της Αγίας Παρασκευῆς, Φούρκας κλπ. και τοῦ Δυτικοῦ Γράμμου (Πυρσόγιανη - Πληκάτι) περίμενουν νὰ ἀναφωνήσουν: «Μόμα! Μόμα!». Τοὺς ἐδόθησαν και γραπτὲς και προφορικὲς ύποσχέσεις, πὼς θάρθεῖ η ΜΟΜΑ νὰ φτιάξει κάπως τὴν προκοπῆς τοὺς Επαρχιακοὺς δρόμους τους· ἀλλὰ οὕτε φαίνεται, οὕτε ἀκούγεται. Τί φταιει; Ποῦ σκοντάφτει αὐτὸς τὸ ζήτημα; Μήπως ὁ κ. Νομάρχης θὰ μποροῦσε νὰ δώσει μιὰ ἀπάντηση;

● Αναφορὰ με 30 ύπογραφὲς ύπεβαλαν οἱ Χιονιαδίτες πρὸς τὸ Νομάρχη, ζητώντας νὰ δραμολογηθεῖ και στὸ χωριό τους λεω-

Αραβέωνες.

Ο κ. Χριστόφορος Σωτ. Μπάρμπας τοπογράφος άπό τὸ Δίστρατο καὶ ἡ συγχωριανή του φοιτήτρια δίς Νικολέττα 'Ι. Γλυκοῦ, ἀρραβωνιάστηκαν. Καλά τους στέφανα.

Γάμοι.

Τὸν Ἀπρίλιο - Μάιο ἔγιναν στὴν Κόνιτσα οἱ ἔξῆς γάμοι. Τοῦ κ. Νίκου 'Ι. Τσιαλιαμάνη μὲ τὴ δίδα Αἰκατερίνη 'Αθ. Ἀθανασίου, τοῦ κ. Βασιλείου Ν. Μουρεχίδη μὲ τὴν δίδα Ούρανία 'Ι. Κώστα ἀπὸ τὴν Ἡλιόρραχη, τοῦ κ. Παύλου Π. Βαδάση μὲ τὴν δίδα "Ολγα Ν. Κιτσάτη ἀπὸ Καβάσιλα καὶ τοῦ κ. Λαζάρου Χ. Νάκου, ἀπὸ 'Αγ. Παρασκευὴ μὲ τὴν δίδα Μαγδαληνὴ Χρ. Σιάφη.

Θάνατοι.

Ἀπεβίωσαν. Στὸ Πληκάτι ἡ Ἐλένη σύζ. Θωμᾶ Τσίτου 38 ἔτῶν. Στὴ Βούρμπιανη ἡ Σοφία σύζ. Χρήστου Γκιώκα 67 ἔτῶν. Στὰ Γιάννενα ἡ Φωτεινὴ σύζ. Γεράση ἀπὸ τὸ Δίστρατο 72 ἔτῶν. Στὸ Ἀσημοχώρι ὁ Εύαγγελος Λ. Γιώτης 75 ἔτῶν. Ἐπίσης ἀπεβίωσε ἡ Κωνσταπούλα χήρα Χρ. Τσιρώνη 78 ἔτῶν ἀπὸ τὸ Ἐλεύθερο. Στὴν Κόνιτσα ἀπεβίωσαν: ἡ Μαγδαληνὴ γήρα Θωμᾶ Μίρκου ἔτῶν 88, ἡ Ταρσούλα χήρα Βασ. Ντελῆ 93 ἔτῶν, ἡ Δημητρούλα χήρα Νικ. Φάνη 64 ἔτῶν καὶ ἡ Εύανθία χήρα Κοσμᾶ Βαδάση (ἀπὸ 'Οξιά) 76 ἔτῶν.

ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ

Γάμοι.

Στὴν Ἀθήνα στὶς 3 Μαΐου, στὸν "Αγιο Ἐλευθέριο Γκύζη ἡ "Ολγα Στεφανίδου (κόρη τοῦ φίλου Κώστα Στεφανίδη ἀπὸ τὸν Ἐλαφότοπο) στεφανώθηκε μὲ τὸν Γιώργο Πατρῆ.

Στὶς 10 Μαΐου, στὸν "Αγιο Λουκᾶ Πατησίων στεφανώθηκε ὁ συμπατριώτης μας ἀπὸ τὸ Ἐλεύθερο Σπύρος Σ. Μάρμπας μὲ τὴν Ἀγγελικὴ Κατσανοῦ.

Ἡ συμπατριώτισσά μας Εἰρήνη Δερδέ.

κη στεφανώθηκε στὸν Προφήτη Ἡλία Παγκρατίου μὲ τὸν Εύαγγελο Ἀντωνιάδη. Τὰ στέφανα ἀντάλλαξε τὸ ζεῦγος Ἀγγελοπούλου.

Τὸ Σάββατο στὶς 30 Μαΐου, στὴν Ἀγία Φωτεινὴ Ν. Σμύρνης ἡ Εύαγγελία Βογιατζοπούλου στεφανώθηκε μὲ τὸν Λουκᾶ Στράτο.

Στὶς 12 Ἀπρίλη, στὸν "Αγ. Γεώργιο Κυψέλης τῆς Ἀθήνας ὁ συμπατριώτης μας Γιάννης Παπανικολάου μηχανικὸς - ἡλεκτρολόγος στεφανώθηκε μὲ τὴ Βούλα Καλογεράκη.

Στὰ νεαρὰ ζευγάρια εὐχόμαστε χαρούμενη συζυγικὴ ζωὴ.

Γεννήσεις.

Τὸ ζεῦγος Φώτης καὶ Ἀφροδίτη Ἀγγελοπούλου ἀπόχτησαν κοριτσάκι. Νὰ τοὺς ζήσει.

Ο Κυριάκος Καλογιάννης καὶ ἡ σύζυγός του Ἀνδρομάχη θυγατέρα τοῦ συμπατριώτη μας Δημ. Τσάνου ἀπόχτησαν ἀγοράκι. Νὰ τοὺς ζήσει.

Οι συμπατριώτες μας Γιάννης καὶ Ούρανία Κυρίτη ἀπόχτησαν ἀγοράκι. Νὰ τοὺς ζήσει καὶ συγχαρητήρια στὸ Δόσια ποὺ ἔγινε παπούς.

Θάνατοι.

Στὶς 27 Μαρτίου καὶ σὲ ἥλικία 90 ἔτῶν πέθανε στὴ Λαγκάδα ὁ Κωνσταντῖνος, πατέρας τοῦ προέδρου τῆς ἀδελφότητας Λαγκάδας Ἀχιλ. Νάτση.

Πέθανε σὲ ἥλικία 75 ἔτῶν στὸ Λαϊκὸ Νασοκομεῖο τῆς Ἀθήνας ὁ Γεώργιος Νικ. Λέτσιος (γνωστὸς σὲ δλους «Μάσας»). Ἦταν ὁ ἀνθρωπὸς ποὺ εἶχε τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμηση ὅχι μόνον τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ του ἀλλὰ καὶ δλης τῆς Ἐπαρχίας μας.

Διατηρώντας γιὰ πολλὰ χρόνια τὸ κεντρικὸ καφενεῖο τῆς Μόλιστας ὁ Γεώργιος Λέτσιος θεωροῦνταν ἡ ψυχὴ τοῦ χωριοῦ. Ο νεκρὸς μεταφέρθηκε στὴ Μόλιστα δπου ἡ κηδεία του ἔγινε πάνδημος στὶς 29 Ἀπριλίου. Στὸ τέλος τῆς νεκρώσιμης ἀκολουθίας ἀποχαιρέτισε τὸ νεκρὸ μὲ ἐμπνευσμένο ἐπικήδειο ὁ ἀνεψιός του Νίκος Β. Λέτσιος, τεχνολόγος Δασοπονίας.

Τὸν Ιανουάριον τοῦ 2018 στὸν Κόνιτσα:

ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ, Ἀχαρνῶν 208,
Αθῆνα Τ.Τ. 821, τηλ. 8649.476

Ανταποκριτές:

Κόνιτσα: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΓΘΥΜΙΟΥ, Κόνιτσα

Γιάννενα: ΧΑΡΑΛ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, Μεγ. Ἀλεξάνδρου 11,
Τηλ. 28.117

Θεονίκη: ΑΛΕΞ. ΜΑΝΘΟΣ, Εύριπίδου 7, Τ.Τ. 8, τηλ. 210.255

Αντιπρόσωπος Β. Ελλάδας: ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΞΑΡΧΟΥ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

Ι. ΡΟΣΣΟΛΑΤΟΣ, Αχαρνῶν 244 — Αθῆνα 815 — Τηλ. 8677.686

Σιναρομη ΕΤΗΣΙΑ: Εσωτ. δρχ. 300. Εξωτ. δαλ. ΗΠΑ 20.